

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2012-2015»

Η χώρα βρίσκεται σε βαθιά δημοσιονομική κρίση και σε κατάσταση οιοιδήποτε δημοσιονομικής εξάρτησης. Χρόνιες παθογένειες και δημοσιονομικές αστάθειες, σε συνδυασμό με ένα περιβάλλον πρωτοφανούς αβεβαιότητας στο διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα, συντέλεσαν στο σταδιακό αποκλεισμό της Ελλάδας από τις πηγές διεθνούς δανεισμού και στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών αναγκών της χώρας.

Η χώρα μας ζει τη μεγαλύτερη κρίση της πρόσφατης ιστορίας της. Μια κρίση η οποία έχει προκύψει λόγω της δικής μας διαχρονικής ευθύνης, αλλά και λόγω του παραλογισμού του διεθνούς οικονομικού συστήματος και της απουσίας διεθνούς οικονομικής διακυβέρνησης.

Τα προβλήματα της χώρας είναι διαχρονικά και βαθιά. Αφορούν τη διάρθρωση της ελληνικής κοινωνίας, το μοντέλο ανάπτυξης, τη σχέση κράτους και οικονομίας, το γεγονός ότι στην Ελλάδα ιστορικά προηγήθηκε το κράτος χωρίς να βασίζεται σε ισχυρή κοινωνική συγκρότηση, πράγμα που οδήγησε σε απολύτως κρατικοδίαιτη οικονομία. Επιπλέον, η έλλειψη προνοητικότητας και η επανάπαυση που επικράτησαν τα τελευταία 40 χρόνια, και βέβαια η όψιμη αναξιοπιστία έναντι των εταίρων μας στην Ε.Ε. ως προς την πραγματική δημοσιονομική κατάσταση της χώρας επιδείνωσαν την κατάσταση και την οδήγησαν σε κρίσιμο σημείο.

Η διεθνής κοινότητα, όλα τα κυρίαρχα κράτη από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Ελλάδα και από την Κίνα έως την Κύπρο, βρίσκεται αντιμέτωπη με μεσαίου μεγέθους διεθνείς εταιρείες αξιολόγησης, διενέργειας ελέγχων με ιδιωτικές πλατφόρμες για τα ασφάλιστρα κινδύνου, χωρίς διεθνή ευθύνη και χωρίς διαφάνεια.

Παρόλα αυτά, η Ελλάδα βρίσκεται ενταγμένη σε ένα Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης που μπορεί να την οδηγήσει και πάλι σε θέση αξιοπρέπειας και ισότητας στην ΕΕ και στη διεθνή κοινότητα.

Η διασφάλιση χρηματοδότησης με το δάνειο ύψους 110 δις ευρώ από τις χώρες της Ευρωζώνης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με τη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, στο πλαίσιο του Μηχανισμού Στήριξης, επέτρεψε στη χώρα να αποφύγει τη στάση πληρωμών που θα είχε ολέθριες εθνικές, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες. Ταυτόχρονα, η μέχρι σήμερα δημοσιονομική προσπάθεια οδήγησε στη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, στην αύξηση των εξαγωγών, στις ευοίωνες προβλέψεις για τον τουρισμό. Βεβαίως, χρειάζονται περαιτέρω μέτρα κοινωνικής αλληλεγγύης, μέτρα κοινωνικής αντιρρόπησης και συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, δίκαιη κατανομή των βαρών και εν γένει ηθική ισορροπία των μέτρων.

Είναι γεγονός ότι κάθε Έλληνας πολίτης ζει καθημερινά μια δύσκολη πραγματικότητα και δικαίως δυσανασχετεί όταν προκύπτει ανάγκη για πρόσθετα μέτρα, για διορθωτικά μέτρα, για επιβαρύνσεις φορολογικές ή για περικοπές δημοσίων δαπανών, που επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα το εισόδημά του. Ωστόσο, λόγω της κρίσιμης δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας, είναι ανάγκη να προταχθούν μέτρα άμεσης εφαρμογής και απόδοσης. Αυτά αποδίδουν αμέσως αποτέλεσμα, ενώ τα άλλα και κυρίως τα μέτρα που αφορούν τη σύλληψη της φοροδιαφυγής, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, τα άτυπα φαινόμενα στην ελληνική πολιτική, την ελληνική κοινωνία και την ελληνική οικονομία, χρειάζονται προετοιμασία, σύστημα, δημόσια διοίκηση, δύσκολα τα συλλαμβάνει κανείς και στην καλύτερη περίπτωση αποδίδουν μεσοπρόθεσμα.

Σήμερα, όμως, το κομβικό σημείο είναι η βιωσιμότητα και η διαχειρισσιμότητα του δημόσιου χρέους. Έχουν εκταμιευθεί οι τέσσερις πρώτες δόσεις του δανείου των 110 δις ευρώ και η χώρα μας διαπραγματεύεται την εκταμίευση της πέμπτης δόσης και τον περαιτέρω δανεισμό της. Ωστόσο, υπάρχει εδραιωμένη αρνητική πεποίθηση γύρω από το αξιόχρεο της χώρας, η οποία πρέπει να ανατραπεί.

Για να επιτευχθούν οι στόχους πρέπει πρωτίστως να ανακτήσουμε την αξιοπιστία της χώρας απέναντι στους εταίρους και πιστωτές μας ως προς την εφαρμογή του Προγράμματος. Να αποδείξουμε ότι έχουμε πλήρη συνείδηση του βάρους, του προβλήματος και της ευθύνης μας. Βρισκόμαστε, στη φάση της σταθεροποίησης. Πρώτα σταθεροποίηση και μετά βελτίωση. Το προέχον είναι να διαμορφωθεί μια καθαρή σχέση εμπιστοσύνης, να σταθεροποιηθεί η κατάσταση και να εκταμιευτεί η πέμπτη δόση του δανείου.

Τους σκοπούς αυτούς εξυπηρετεί το παρόν νομοσχέδιο, σκοπούς υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, που συνίσταται στην επίτευξη των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών στόχων της χώρας, μέσα σε αρνητικό διεθνές και ευρωπαϊκό συσχετισμό δυνάμεων.

Β. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Α'

Με τις διατάξεις των **παρ. 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 1** του σχεδίου νόμου ορίζεται η σύσταση του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, με τη νομική μορφή ανώνυμης εταιρείας, το οποίο έχει ως αποκλειστικό σκοπό την αξιοποίηση περιουσιακών στοιχείων της ιδιωτικής περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και περιουσιακών στοιχείων των δημοσίων επιχειρήσεων των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ.. Η αξιοποίηση των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων διενεργείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 5. Το Ταμείο αυτό, που λειτουργεί για την εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, διέπεται από τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας και δεν υπάγεται στην κατηγορία των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Για το λόγο αυτό, δεν έχουν εφαρμογή στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου οι διατάξεις που διέπουν τις εταιρείες που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα στο Δημόσιο, εκτός από εκείνες τις διατάξεις που ρητά προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο. Οι διατάξεις που εφαρμόζονται σε αυτό είναι οι διατάξεις περί ανωνύμων εταιρειών, εκτός εάν υπάρχει ρητή αντίθετη πρόβλεψη στο παρόν κεφάλαιο.

Στην τελευταία **παρ. 6 του άρθρου 1** η διάρκεια του Ταμείου ορίζεται σε έξι (6) έτη από την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου και παρέχεται η εξουσιοδότηση για την έκδοση αποφάσεων του Υπουργού Οικονομικών, με τις οποίες μπορεί η διάρκεια αυτή να παρατείνεται μέχρι την εκπλήρωση του σκοπού του.

Με τις **παρ. 1, 2 και 3 του άρθρου 2** του σχεδίου νόμου ορίζονται τα θέματα αναφορικά με το μετοχικό κεφάλαιο του Ταμείου, το οποίο ανέρχεται σε τριάντα εκατομμύρια ευρώ, διαιρείται σε χίλιες ονομαστικές μετοχές, (με ονομαστική αξία τριάντα χιλιάδων ευρώ η καθεμία), οι οποίες είναι αμεταβίβαστες. Το μετοχικό κεφάλαιο καλύπτεται ολόκληρο από το Ελληνικό Δημόσιο, καταβάλλεται σε τρεις ισόποσες δόσεις, (διαδικασία που ορίζεται ότι θα έχει ολοκληρωθεί εντός του 2011) και μπορεί να αυξάνεται, καθώς παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης μετά από σχετική πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου. Οι νέες αυτές ονομαστικές μετοχές μετά την αύξηση αναλαμβάνονται επίσης εξ ολοκλήρου από το Ελληνικό Δημόσιο.

Με τις διατάξεις της **παρ. 4** του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι μεταβιβάζονται κατά πλήρη κυριότητα και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα, στο Ταμείο οι κινητές αξίες των εταιρειών και κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, ακίνητα που περιλαμβάνονται στο Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015. Επίσης, μεταβιβάζονται και περιέρχονται, χωρίς αντάλλαγμα, στο Ταμείο και τα δικαιώματα περιουσιακής φύσης ή τα δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης ή κεκτημένα οικονομικά συμφέροντα ή άυλα δικαιώματα και δικαιώματα λειτουργίας, συντήρησης και εκμετάλλευσης των υποδομών της χώρας που περιλαμβάνονται στο ίδιο ως άνω Πρόγραμμα Αποκρατικοποιήσεων.

Με τις διατάξεις της **παρ. 5** του άρθρου 2 ορίζεται ότι οι κινητές αξίες, τα περιουσιακά φύσεως δικαιώματα και τα ακίνητα της προηγούμενης

παραγράφου μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο με απόφαση της Διυπουργικής Επιτροπής Αναδιарθρώσεων και Αποκρατικοποιήσεων (Δ.Ε.Α.Α.) που προβλέπεται στο άρθρο 3 του ν. 3049/2002.

Επίσης, προβλέπεται η δυνατότητα μεταβίβασης και περιέλευσης χωρίς αντάλλαγμα στο Ταμείο, κατά πλήρη κυριότητα, νομή και κατοχή, και άλλων περιουσιακών στοιχείων που εμπίπτουν σε μια από τις κατηγορίες της προηγούμενης παραγράφου, μετά από απόφαση της ίδιας Διυπουργικής Επιτροπής (Δ.Ε.Α.Α.), προκειμένου το προϊόν της αξιοποίησης και αυτών των περιουσιακών στοιχείων να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους.

Από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α., το Ελληνικό Δημόσιο απεκδύεται κάθε δικαιώματός του για τα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο. Για να εφαρμοστεί η πρόβλεψη αυτή, στη σύνθεση της Δ.Ε.Α.Α. συμμετέχει ο Υπουργός που είναι αρμόδιος για το περιουσιακό στοιχείο που μεταβιβάζεται και περιέρχεται στο Ταμείο. Τέλος, σε αυτήν την παράγραφο ορίζεται ότι η μεταβίβαση των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο διενεργείται με βάση τις συγκεκριμένες προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015 και σε χρόνο που επιτρέπει την αξιοποίησή τους σύμφωνα με το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης που προβλέπεται στην παρ. 10.

Με την παρ. 6 του άρθρου 2 ορίζεται ότι εντός έξι μηνών από τη μεταβίβαση ακινήτων στο Ταμείο, εκδίδεται απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου στην οποία περιγράφεται το ακίνητο (η ταυτότητά του) και προσδιορίζονται οι ειδικότερες διατάξεις βάσει των οποίων αποκτά την κυριότητα το Ταμείο. Στη συνέχεια, η απόφαση αυτή καταχωρίζεται εντός εξαμήνου στα βιβλία μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου της περιφέρειας του ακινήτου ή στο οικείο Κτηματολογικό Γραφείο. Προβλέπεται, επίσης, η δυνατότητα παράτασης της εξάμηνης προθεσμίας, με την έκδοση κανονιστικής απόφασης ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου.

Με την παρ. 7 του άρθρου 2 ορίζεται ότι η μεταβίβαση του πράγματος ή του δικαιώματος στο Ταμείο είναι οριστική και ανεπίστρεπτη. Ορίζεται, επίσης, ότι οι προηγούμενοι κύριοι ή δικαιούχοι του πράγματος ή του δικαιώματος συνεχίζουν να παραμένουν στη διοίκηση ή τη διαχείρισή του, ως εντολοδόχοι του Ταμείου δυνάμει ρητής νομοθετικής πρόβλεψης, έχοντας την υποχρέωση να διατηρούν, χωρίς καμία αμοιβή, το περιουσιακό στοιχείο κατάλληλο για τον προορισμό του και να βαρύνονται με τις δαπάνες διαχείρισης ή διοίκησής του, ακολουθώντας τις έγγραφες οδηγίες του εντολέα, δηλαδή του Ταμείου. Ρητά επίσης προβλέπεται ότι εφαρμόζονται οι διατάξεις περί εντολής του Α.Κ., εκτός των άρθρων 721 έως και 723 του Α.Κ. που ορίζουν τις υποχρεώσεις του εντολέα, οι οποίες εν προκειμένω δεν έχουν αντικείμενο.

Τέλος, ορίζεται ότι η λύση της εντολής γίνεται όταν αξιοποιηθεί το πράγμα ή το δικαίωμα από το Ταμείο, η εντολή δε μπορεί να ανακαλείται ή να τροποποιείται ελεύθερα και σε οποιονδήποτε χρόνο μετά από απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, η οποία έχει ισχύ από την κοινοποίησή της στον εντολοδόχο.

Οι παρ. 8 και 9 του άρθρου 2 αποσκοπούν στην εξασφάλιση των επενδυτών και στη διασφάλιση υψηλής αξίας των προς διάθεση περιουσιακών στοιχείων. Ειδικότερα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 2 ορίζεται η δυνατότητα να

κηρύσσονται αναγκαστικώς απαλλοτριωτέα με υπουργική απόφαση εμπράγματα δικαιώματα τρίτων για λόγους μείζονος σημασίας δημοσίου συμφέροντος κι εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο προκειμένου: α) να αξιοποιηθεί περιουσιακό στοιχείο του Ταμείου ή της εταιρείας που θα ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο ή β) να πραγματοποιηθεί επενδυτικό σχέδιο από τον ειδικό διάδοχο του Ταμείου ή της ως άνω εταιρείας.

Συνακόλουθα, η απαλλοτρίωση κηρύσσεται υπέρ του Ταμείου ή υπέρ της ως άνω εταιρείας ή υπέρ του ειδικού διαδόχου αυτών, πράγμα που ορίζεται στην απόφαση κήρυξης της απαλλοτρίωσης. Στην περίπτωση που η απαλλοτρίωση κηρύσσεται σε ακίνητο για το οποίο υπάρχει δικαστική αναγνώριση εμπράγματων δικαιωμάτων τρίτων, μετά τη μεταβίβαση του ακινήτου στο Ταμείο ή μετά την περιέλευση στο Ταμείο της ως άνω εταιρείας, τότε η δαπάνη της αποζημίωσης για την αναγκαστική απαλλοτρίωση βαρύνει το Ελληνικό Δημόσιο. Ορίζεται, τέλος, στην ίδια παράγραφο ότι για τον προσδιορισμό της αποζημίωσης στις απαλλοτριώσεις αυτές δεν λαμβάνεται υπόψη προσαύξηση της αξίας του απαλλοτριούμενου, η οποία οφείλεται στην νομή ή στην κατοχή του ακινήτου από το Ταμείο ή την ως άνω εταιρεία ή στην εφαρμογή των διατάξεων του επόμενου Κεφαλαίου του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περί πολεοδομικής ωρίμανσης κ.λπ.

Στην **παρ. 9 του άρθρου 2** προβλέπεται η δυνατότητα καταγγελίας μισθώσεων ή παραχωρήσεων της χρήσης ακινήτων, που ανήκουν κατά κυριότητα στο Ταμείο ή σε εταιρεία της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου ή της εταιρείας, κατά παρέκκλιση κάθε άλλης διάταξης. Επίσης, ορίζεται η δίμηνη προθεσμία από την επίδοσή της στο μισθωτή ή σε εκείνον στον οποίο παραχωρήθηκε το ακίνητο, προκειμένου να επέλθουν οι έννομες συνέπειες της καταγγελίας με τη λύση της μίσθωσης ή τη λήξη της παραχώρησης και το ύψος της οφειλόμενης αποζημίωσης που ισούται με τρία μηνιαία μισθώματα στην περίπτωση της πρόωρης λύσης των μισθώσεων.

Με τις διατάξεις της **παρ. 10 του άρθρου 2** ορίζεται ότι η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου και των ως άνω εταιρειών γίνεται σύμφωνα με επιχειρησιακό πρόγραμμα που εκπονείται με τίτλο «Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησης» (Ε.Π.Α.) και περιλαμβάνει ενδεικτικούς τριμηνιαίους στόχους. Το Ε.Π.Α. εγκρίνεται από το Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Εμπειρογγνωμόνων της παρ. 1 του άρθρου 4 του παρόντος σχεδίου νόμου. Ορίζεται ρητά, ότι για την κατάρτιση του Ε.Π.Α. λαμβάνονται υπόψη οι προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής του άρθρου 6Α του ν. 2362/1995.

Στις προτεινόμενες **παρ. 11 και 13 του άρθρου 2** προβλέπεται η απαλλαγή από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά, αμοιβή ή δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου κοκ, δικαιωμάτων συμβολαιογράφων, δικηγόρων, δικαστικών επιμελητών κλπ. που αφορούν τις μεταβιβάσεις των περιουσιακών στοιχείων στο Ταμείο, καθώς και τη μεταγραφή της απόφασης του Δ.Σ. του Ταμείου. Επίσης, προβλέπεται ότι τα διοικητικά, οικονομικά, φορολογικά δικαστικά προνόμια και ατέλειες του Ελληνικού Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένων και των διατάξεων που ρυθμίζουν την προσωρινή

ρύθμιση των διαφορών που ανακύπτουν από την αμφισβήτηση της διακατοχής ακινήτων, ισχύουν και για το Ταμείο και τις ως άνω εταιρείες

Στην προτεινόμενη **παρ. 12 του άρθρου 2** προβλέπεται ότι από τη δημοσίευση της απόφασης της Δ.Ε.Α.Α., με την οποία τα περιουσιακά στοιχεία περιέρχονται στο Ταμείο, τα περιουσιακά αυτά στοιχεία είναι βάσει της παρούσας νομοθετικής πρόβλεψης εκ του νόμου ελεύθερα από κάθε δικαίωμα τρίτου. Στην περίπτωση που προκύψουν θέματα που αφορούν δικαιώματα τρίτων μετά την περιέλευση στο Ταμείο του περιουσιακού στοιχείου υφίσταται αποκλειστικό δικαίωμα αποζημίωσης μόνον έναντι του Ελληνικού Δημοσίου, με την επιφύλαξη των προηγούμενων παραγράφων 8 και 9.

Με τις διατάξεις των **παρ. 14, 15 και 16 του άρθρου 2** ορίζεται ότι η πίστωση του ειδικού λογαριασμού της περίπτωσης δ. του άρθρου 5 του ν. 3049/2002 (Α' 212), με την ονομασία «Ελληνικό Δημόσιο – Λογαριασμός Εσόδων – Αποκρατικοποιήσεις» με τα έσοδα που προέρχονται από το τμήμα που εισπράττει το Ταμείο από την αξιοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων γίνεται εντός δεκαήμερης προθεσμίας από την είσπραξη του τιμήματος. Ειδικότερα, όμως, ορίζεται ότι όταν το τμήμα αυτό προέρχεται από την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου που μεταβιβάζεται στο Ταμείο από δημόσια επιχείρηση ή το τμήμα που εισπράττει εταιρεία (της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο), τότε η πίστωση του παραπάνω λογαριασμού γίνεται μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την είσπραξη του τιμήματος, βάσει των όσων ειδικότερα πρόκειται να οριστούν σύμφωνα με την κανονιστική απόφαση με την οποία θα καθορισθούν όλα τα ειδικότερα θέματα, όπως ο τρόπος προσδιορισμού και λογιστικής αποτύπωσης των λειτουργικών εξόδων και των διοικητικών δαπανών που αφαιρούνται από το τμήμα, ο τρόπος λογιστικής αποτύπωσης των εσόδων από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, η διαδικασία και ο τρόπος μεταφοράς του τιμήματος στον ειδικό λογαριασμό και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Με τις **παρ. 17 και 18 του άρθρου 2** ορίζονται τα έσοδα του Ταμείου και η διάθεσή τους. Στα έσοδα του Ταμείου, εκτός από το τμήμα που προέρχεται από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβάνονται και οι τόκοι, τα μερίσματα και οι κάθε είδους αποδόσεις των παραπάνω περιουσιακών στοιχείων και των χρηματικών διαθεσίμων τους, οι επιχορηγήσεις από το Δημόσιο, ανάλογα με το πρόγραμμα αξιοποίησης και τις ανάγκες του καθώς και έσοδα από κάθε άλλη νόμιμη αιτία. Ορίζεται, τέλος, ρητά ότι τα έσοδα του Ταμείου διατίθενται για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους, την αποπληρωμή τυχόν χρεών του Ταμείου, την κάλυψη των λειτουργικών του εξόδων καθώς και την πληρωμή των κάθε είδους δαπανών που είναι αναγκαίες προκειμένου να εκπληρωθεί ο σκοπός του.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 3** ορίζονται τα θέματα της διοίκησης του Ταμείου, οι αρμοδιότητές του, η διαχείρισή του και το καταστατικό του.

Ειδικότερα, στην **παρ. 1** ορίζεται ότι το Δ.Σ. του Ταμείου είναι πενταμελές και ορίζεται με απόφαση της γενικής συνέλευσης του μετόχου, δηλαδή του Ελληνικού Δημοσίου για θητεία τριών (3) ετών, που μπορεί να ανανεώνεται. Για λόγους διαφάνειας και λόγω του κρίσιμου ρόλου που καλείται να διαδραματίσει το όργανο αυτό, προβλέπεται ότι πριν από τον ορισμό των μελών του Δ.Σ. του

Ταμείου, η Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής διατυπώνει, με πλειοψηφία των 2/3 των μελών της, γνώμη για την καταλληλότητα των προτεινομένων προς διορισμό ή την ανανέωση της θητείας τους, για τις θέσεις του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου του Δ.Σ. του Ταμείου, ύστερα από τη σχετική γνωστοποίηση που γίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών στον Πρόεδρο της Επιτροπής.

Με την **παρ. 2 του άρθρου 3** ορίζονται επιμέρους θέματα που αφορούν την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων της προηγούμενης παραγράφου, με πρόβλεψη ότι τα δύο από τα πέντε μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου, πλην του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, διορίζονται, μετά από κλήρωση, για θητεία ενός και δύο ετών, αντίστοιχα, καθώς και η δυνατότητα ανανέωσης της θητείας των μελών αυτών που διορίστηκαν για περιορισμένη θητεία. Με τον τρόπο αυτό αποσκοπείται η διασφάλιση συνέχειας τεχνογνωσίας και εμπειρίας στο Δ.Σ. του Ταμείου.

Στις **παρ. 3, 4, 5, 6 και 7 του άρθρου 3** ορίζεται ότι τα πρόσωπα που μπορούν να διοριστούν στο Δ.Σ. είναι εγνωσμένου κύρους, επιστημονικής κατάρτισης και επαγγελματικής επάρκειας και αξιοπιστίας, με υψηλό επίπεδο τεχνογνωσίας ή μεγάλη εμπειρία στη διαχείριση, αναδιοργάνωση και αναδόμηση επιχειρήσεων, σε δραστηριότητες του χρηματοπιστωτικού τομέα ή στην ανάπτυξη και διαχείριση ακίνητης περιουσίας. Επίσης, ορίζεται ότι στο καταστατικό μπορεί να περιλαμβάνεται η πρόβλεψη για ένα εκτελεστικό μέλος του Δ.Σ. με καθορισμό και των ειδικότερων καθηκόντων του. Στη συνέχεια ορίζεται η δικαστική και εξώδικη εκπροσώπηση του Ταμείου και η υπογραφή των συμβάσεων από τον Πρόεδρό του, η εκπροσώπηση του Ταμείου στις γενικές συνελεύσεις των εταιρειών, των οποίων κατέχει μετοχές το Ταμείο καθώς και η δυνατότητα εξουσιοδότησης σε άλλα μέλη του Δ.Σ. Ενδεικτικά ορίζονται οι σημαντικότερες αρμοδιότητες του Διευθύνοντος Συμβούλου, στο οποίο περιλαμβάνονται η επιμέλεια και ο συντονισμός του Ε.Π.Α., η υποβολή στο Δ.Σ. προτάσεων και εισηγήσεων για την πραγματοποίηση των σκοπών του Ταμείου και για τον σχεδιασμό της δράσης του, η κατάρτιση και υπογραφή συμβάσεων μέχρι ενός ορισμένου ποσού βάσει απόφασης του Δ.Σ.. Ο Διευθύνων Σύμβουλος είναι και το εκτελεστικό όργανο των αποφάσεων του Ταμείου καθώς και το όργανο λήψης των αποφάσεων για τα θέματα του προσωπικού του Ταμείου, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του Κανονισμού Προσωπικού, λαμβάνοντας και όλα τα κατάλληλα μέτρα για την αναβάθμιση και την αξιοποίησή του. Για όλα τα διοικητικά θέματα καθώς και τα θέματα αξιοποίησης και διαχείρισης των περιουσιακών του στοιχείων και γενικά για την πραγμάτωση του σκοπού του τα οποία δεν περιλαμβάνονται ρητώς στις αρμοδιότητες του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου ή της γενικής συνέλευσης του μετόχου προβλέπεται ότι αρμόδιο αποφασιστικό όργανο είναι το Δ.Σ. του Ταμείου.

Με τις **παρ. 8 και 9 του άρθρου 3** ορίζεται ότι ασκούνται από τον Υπουργό Οικονομικών τα δικαιώματα του Ελληνικού Δημοσίου, ως μοναδικού μετόχου του Ταμείου και ότι παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση υπουργικής απόφασης με την οποία εγκρίνεται το καταστατικό του Ταμείου στο οποίο ρυθμίζονται όλα τα θέματα που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία για τις ανώνυμες εταιρείες και δεν περιλαμβάνονται στις προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Επίσης ορίζεται ότι το καταστατικό καταχωρίζεται στο

Μητρώο Ανώνυμων Εταιρειών και παρέχεται η δυνατότητα τροποποίησης και κωδικοποίησής του με υπουργική απόφαση.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 10 του άρθρου 3 ορίζεται ότι συζητούνται στην Επιτροπή του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής τόσο οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου όσο και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του, μετά την κατάθεσή τους από τον Υπουργό των Οικονομικών στη Βουλή έχοντας προηγουμένως ελεγχθεί από ορκωτούς ελεγκτές. Προβλέπεται επίσης ότι οι εξαμηνιαίες οικονομικές καταστάσεις του Ταμείου και ο ετήσιος ισολογισμός και απολογισμός του απαιτούν την έγκριση της Γενικής Συνέλευσης του μετόχου του Ταμείου. Με την εγκριτική αυτή απόφαση απαλλάσσονται τα μέλη του Δ.Σ. και οι ελεγκτές από κάθε ευθύνη σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις περί ανωνύμων εταιρειών. Τέλος, για λόγους πλήρους διαφάνειας και έντονου δημοσίου συμφέροντος θεωρείται ότι είναι σημαντικό να υπάρχει νομοθετική πρόβλεψη για την δυνατότητα κύρωσης με νόμο των συμβάσεων αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου.

Στις παρ. 11 έως και 17 του άρθρου 3 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου. Προβλέπεται η δυνατότητα να παρίστανται ως παρατηρητές στις συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Ταμείου, χωρίς δικαίωμα ψήφου, δύο εκπρόσωποι που προτείνονται από τα κράτη μέλη της Ευρωζώνης και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η συμμετοχή αυτή αποσκοπεί στην αξιοποίηση της τεχνογνωσίας των ενωσιακών οργάνων. Για τους εκπροσώπους αυτούς υφίσταται το δικαίωμα πλήρους ενημέρωσης επί των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, καθώς και υποβολής αίτησης στο Δ.Σ. για παροχή πληροφοριών όσον αφορά τα θέματα που αφορούν τη λειτουργία του Ταμείου και αντίστοιχα η υποχρέωση εχεμύθειας, σύμφωνα με τους κανόνες περί εμπιστευτικότητας, απορρήτου και σύγκρουσης συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Για άρση αμφισβητήσεων και διαφορετικών τυχόν ερμηνειών ορίζεται ρητώς ότι η υποχρέωση εχεμύθειας των εκπροσώπων αυτών δεν ισχύει έναντι των θεσμών που εκπροσωπούν, δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ώστε οι πληροφορίες να είναι συνεχώς στη διάθεση όλων των οργάνων της Τριμερούς.

Παρέχεται εξουσιοδότηση για τον καθορισμό των αμοιβών του Προέδρου και του Διευθύνοντος Συμβούλου, καθώς και των αποζημιώσεων που καταβάλλονται στα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου με υπουργική απόφαση, ορίζοντας ρητά τα όρια για το ύψος αυτών των αμοιβών και αποζημιώσεων. Στη συνέχεια ορίζεται ότι τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου δεν πρέπει να έχουν σύγκρουση συμφερόντων με το κρίσιμο και έντονου δημοσίου συμφέροντος έργο του Ταμείου ή των συνδεδεμένων με αυτό εταιρειών.

Επίσης, ορίζεται ότι τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου απαγορεύεται να ασκούν κατ' επάγγελμα, είτε μόνα, είτε σε συνεργασία με τρίτους, δραστηριότητες που σχετίζονται με τους επιδιωκόμενους σκοπούς του Ταμείου ή να εκτελούν εργασίες παρεμφερείς με τους σκοπούς αυτούς ή να μετέχουν με οποιοδήποτε τρόπο σε εταιρείες που επιδιώκουν τέτοιους σκοπούς, χωρίς προηγούμενη άδεια της γενικής συνέλευσης. Σε περίπτωση που μέλος του Δ.Σ. παραβεί την απαγόρευση αυτή, το Ταμείο έχει δικαίωμα αποζημίωσης και το μέλος αυτό του

Δ.Σ. εκπίπτει των καθηκόντων του με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου. Αυτή η υποχρέωση υφίσταται και για τα επόμενα δύο έτη από την αποχώρησή τους από το Δ.Σ. του Ταμείου και μάλιστα τα μέλη του Δ.Σ. υποχρεούνται να μην ασκούν αντικείμενο όμοιο με εκείνο του Ταμείου είτε ατομικά, είτε με παρένθετο πρόσωπο, με τη συμμετοχή τους ή την παροχή των υπηρεσιών τους σε οποιαδήποτε μορφής φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένων και των φυσικών ή νομικών προσώπων που έχουν συναλλαχθεί με το Ταμείο.

Ορίζεται δε ότι χωρίς την προηγούμενη έγγραφη συγκατάθεση της γενικής συνέλευσης του μετόχου απαγορεύεται στα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου να αποκαλύπτουν οποιαδήποτε εμπιστευτική πληροφορία για τις δραστηριότητές του, τα επιχειρηματικά σχέδια, τους πελάτες ή τις συνεργαζόμενες εταιρείες, καθώς και τις πληροφορίες που προκύπτουν μετά από έρευνες ή μελέτες που έχουν παραγγελθεί και πληρωθεί από το Ταμείο. Τα μέλη του Δ.Σ. έχουν επίσης την υποχρέωση της τήρησης απόλυτης εχεμύθειας για τα δεδομένα των υπηρεσιών, των εργασιών, των στατιστικών στοιχείων ή άλλων δεδομένων που αφορούν τη δραστηριότητα του Ταμείου και να απέχουν από κάθε εκούσια ή ακούσια αποκάλυψή τους σε οποιονδήποτε τρίτο. Στην περίπτωση που αποδεδειγμένα αποκαλύψουν ή δημοσιοποιήσουν τα ίδια ή μέσω τρίτων ή δεν εμποδίσουν τη διαρροή οποιασδήποτε εμπιστευτικής πληροφορίας, υπέχουν ευθύνη πλήρους αποζημίωσης για κάθε θετική και αποθετική ζημία, την οποία θα υποστεί το Ταμείο από την αιτία αυτή. Η ρήτρα εμπιστευτικότητας παραμένει σε ισχύ για τρία έτη μετά την αποχώρησή των μελών του Δ.Σ. από το Ταμείο. Τέλος, ορίζεται η υποχρεωτική υποβολή από τα μέλη του Δ.Σ. του Ταμείου της ειδικής αναλυτικής δήλωσης περιουσιακής κατάστασης (πόθεν έσχες) και προβλέπεται η έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία θα προσδιορίζεται το περιεχόμενο της δήλωσης αυτής, καθώς και η δυνατότητα ανάθεσης του ελέγχου των δηλώσεων αυτών σε ελεγκτική εταιρεία, με δαπάνες του Ταμείου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 4** προβλέπεται η σύσταση επταμελούς Συμβουλίου Εμπειρογγνωμόνων με τριετή θητεία, ανανεώσιμη για επιπλέον τρία έτη, με πρόσωπα εγνωσμένου διεθνούς κύρους που διακρίνονται για την επιστημονική τους κατάρτιση και την επαγγελματική τους εμπειρία στον τεχνικό, οικονομικό ή νομικό τομέα. Τα τρία από τα επτά αυτά μέλη του Σ.Ε. υποδεικνύονται στο Δ.Σ. του Ταμείου από τους δύο εκπροσώπους των κρατών μελών της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Το Συμβούλιο Εμπειρογγνωμόνων είναι γνωμοδοτικό όργανο με υποχρεωτική έκφραση προηγούμενης γνώμης, εφόσον κατόπιν αυτής εγκρίνεται από το Δ.Σ. το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα της παρ. 10 του άρθρου 2 και διενεργείται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου η αναδιάρθρωση εταιρείας ή και η θέση αυτής σε εκκαθάριση σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 5.

Το όργανο αυτό γνωμοδοτεί υποχρεωτικά και για τις συμβάσεις που αφορούν ή συνδέονται με την αξιοποίηση περιουσιακού στοιχείου του Ταμείου ή εταιρείας του, εφόσον για τη σύναψή της απαιτείται απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που παραπέμπεται σε αυτό μετά από απόφαση του Δ.Σ.

Προσδιορίζεται στη συνέχεια το πλαίσιο βάσει του οποίου το όργανο αυτό επιτελεί το έργο του, όπως η εύλογη προθεσμία που τίθεται από το Δ.Σ. για τη γνωμοδότηση, η οποία δεν πρέπει να υπερβαίνει το διάστημα των δύο μηνών ορίζοντας και την απόλυτη ακυρότητα σε περίπτωση που ληφθεί απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου χωρίς την προηγούμενη γνωμοδότηση του Σ.Ε., στις περιπτώσεις που αναφέρθηκαν παραπάνω και στις οποίες έχει οριστεί εκ του νόμου υποχρεωτική η προηγούμενη γνωμοδότησή του. Επίσης, το γνωμοδοτικό αυτό όργανο μπορεί να εισηγείται στο Δ.Σ. του Ταμείου τη λήψη μέτρων που θεωρεί κατάλληλα, προκειμένου να επιτευχθούν οι σκοποί του Ταμείου και για το λόγο αυτό το Δ.Σ. του παρέχει κάθε αναγκαίο στοιχείο ή πληροφορία ώστε να εκπληρώσει την αποστολή του με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Με το όργανο αυτό αποσκοπείται ο προσπορισμός τεχνογνωσίας ικανής να στηρίξει αξιόπιστα τη διαχειριστική και λειτουργική επάρκεια του Ταμείου.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του **άρθρου 5** ορίζεται ότι η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται στο Ταμείο διενεργείται με κάθε πρόσφορο τρόπο αναφέροντας κατά σειρά τους τρόπους αξιοποίησής τους που είναι η πώληση, η σύσταση εμπράγματων δικαιωμάτων περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων οριζόντιας και κάθετης ιδιοκτησίας, η μεταβίβαση εμπράγματων δικαιωμάτων οποιασδήποτε φύσης επί αυτών, η εκμίσθωση, η παραχώρηση της χρήσης ή της εκμετάλλευσής τους, η ανάθεση της διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων εισφοράς τους σε ανώνυμες εταιρείες και στη συνέχεια η πώληση των μετοχών που προκύπτουν καθώς και η τιτλοποίηση απαιτήσεων, ανεξάρτητα από τον επιχειρηματικό ή μη χαρακτήρα τους, σύμφωνα με τα άρθρα 10, 11 και 14 του ν. 3156/2003.

Στο πλαίσιο αυτό το Ταμείο μπορεί να συνάπτει κάθε μορφής συμβάσεις, όπως ενδεικτικά συμβάσεις δανείου, ανάθεσης έργου, αναδοχής κινητών αξιών, συμβάσεις μετόχων και συμβάσεις παροχής ή λήψης δικαιωμάτων προαίρεσης πώλησης ή αγοράς περιουσιακών στοιχείων. Οι συμβάσεις δανείου που συνάπτει το Ταμείο συνομολογούνται με όρους ανοικτής αγοράς. Επίσης, το Ταμείο μπορεί να εκδίδει ομολογιακά δάνεια, για τα οποία επιτρέπεται να παρέχεται η εγγύηση του Δημοσίου με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Ορίζεται, επίσης, ότι οι ομολογίες εκδόσεως του Ταμείου εξομοιώνονται με ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, μπορούν να εκδίδονται σε άυλη μορφή και διέπονται από τις διατάξεις για τους άυλους τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου. Το Ταμείο μπορεί, κατά παρέκκλιση όσων ορίζονται στο άρθρο 23α κ.ν. 2190/1920, να χρησιμοποιεί το προϊόν από την έκδοση ομολογιών για να αποκτήσει ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου από την πρωτογενή ή δευτερογενή αγορά. Μπορεί, επίσης, να ανταλλάσσει ομολογίες εκδόσεως του με ομόλογα του Δημοσίου ή και να παρέχει εγγύηση υπέρ των ομολογιακών και άλλων δανείων του δημοσίου, κατά παρέκκλιση όσων προβλέπονται στο άρθρο 23α του κ.ν. 2190/1920.

Στην **παρ. 5** του άρθρου 5 προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που δεν είναι δυνατή ή συμφέρουσα η μεταβίβαση του συνόλου του μετοχικού κεφαλαίου εταιρείας, της οποίας το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει άμεσα ή έμμεσα εξ ολοκλήρου στο Ταμείο, διενεργείται με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, μετά

από υποχρεωτική γνωμοδότηση του Συμβουλίου των Εμπειρογνωμόνων αναδιάρθρωση της εταιρείας ή και τίθεται αυτή υπό εκκαθάριση.

Τέλος, με την **παρ. 6** του προτεινόμενου άρθρου εισάγεται απαγόρευση σύστασης εμπράγματων ασφαλειών από το Ταμείο στα περιουσιακά στοιχεία που μεταβιβάζονται και περιέρχονται σε αυτό σύμφωνα με τα οριζόμενα στην **παρ. 5** του άρθρου 2, εκτός εάν με τη σύσταση εμπράγματων ασφαλειών δεν εμποδίζεται ούτε καθυστερεί το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αξιοποίησής τους.

Στις διατάξεις του **άρθρου 6** του προτεινόμενου σχεδίου νόμου περιλαμβάνονται τα θέματα που αφορούν την αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου. Ορίζεται ότι η αποτίμηση των περιουσιακών στοιχείων που περιέρχονται στο Ταμείο γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον κανονισμό του Ταμείου που προβλέπεται στο άρθρο 8. Για τα ακίνητα που περιέρχονται στο Ταμείο εφαρμόζονται οι διατάξεις του επόμενου κεφαλαίου του παρόντος σχεδίου νόμου. Πριν από τη λήψη της απόφασης για τον τρόπο αξιοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου, διενεργείται τελική αποτίμηση από ανεξάρτητο εκτιμητή, όπως επίσης ειδικότερα θα προβλεφθεί στον κανονισμό του Ταμείου.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 7** ορίζονται τα θέματα του προσωπικού του Ταμείου προβλέποντας ότι το προσωπικό αυτό προσλαμβάνεται με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου ή αορίστου χρόνου, αποκλειστικά με απόφαση του Δ.Σ. και για τις συμβάσεις αυτές εφαρμόζονται οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα να καλυφθούν οι ανάγκες του Ταμείου σε προσωπικό με μεταφορά και ένταξη στο προσωπικό του, εργαζομένων σε εταιρείες των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα, στο Ταμείο ή των οποίων περιουσιακά στοιχεία μεταβιβάζονται και περιέρχονται στο Ταμείο. Η μεταφορά αυτή πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από αίτημα του Ταμείου. Προκειμένου να καλυφθούν οι ανάγκες του Ταμείου σε προσωπικό είναι δυνατή η σύναψη συμβάσεων δανεισμού των υπηρεσιών μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, για χρονικό διάστημα τριών ετών, που μπορεί να ανανεώνεται και οι οποίες δεν λύουν την εργασιακή σχέση με τον αρχικό εργοδότη, ο οποίος εξακολουθεί να έχει την ευθύνη καταβολής των αποδοχών των εργαζομένων και της ασφάλισής τους. Το Ταμείο ασκεί εργοδοτική εξουσία, κατά το διάστημα του δανεισμού και υποχρεούται στην καταβολή των πάσης φύσεως αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών, για εργασία που παρέχεται πέραν των συμβατικών ή νόμιμων υποχρεώσεων των εργαζομένων. Παράλληλα, επιτρέπεται και η απόσπαση στο Ταμείο προσωπικού από το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ., για χρονικό διάστημα τριών ετών που μπορεί να παραταθεί μία μόνο φορά επίσης για τρία έτη, με κοινή υπουργική απόφαση χωρίς να απαιτείται γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου του φορέα από τον οποίο αποσπάται. Τέλος, στο Ταμείο υπάρχει η δυνατότητα απόσπασης, ύστερα από αίτημά τους των υπαλλήλων που υπηρετούν σε διεθνείς οργανισμούς, των οποίων η Ελλάδα είναι μέλος.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 8** ορίζονται τα θέματα που αφορούν τον εσωτερικό κανονισμό λειτουργίας του Ταμείου και τις αποδοχές προσωπικού. Ορίζεται ότι ο εσωτερικός κανονισμός λειτουργίας του Ταμείου εγκρίνεται με

απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου και καθορίζει τη διάρθρωση του Ταμείου, τις θέσεις προσωπικού, τα αναγκαία προσόντα για την πρόσληψη, τις πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού, τον τρόπο λειτουργίας του Συμβουλίου Εμπειρογνημόνων και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Επίσης, με απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου καθορίζονται οι πάσης φύσεως αποδοχές του προσωπικού του, ανάλογα με τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα του και τα καθήκοντα που ασκεί, οι οποίες απαγορεύεται να υπερβαίνουν το ήμισυ των αποδοχών του Προέδρου ή του Διευθύνοντος Συμβούλου, όπως καθορίζονται με την παράγραφο 12 του άρθρου 3. Στο πλαίσιο αυτών των ρυθμίσεων ορίζεται ότι αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές του προσωπικού που μεταφέρεται στο Ταμείο από εταιρείες, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των αποδοχών τους, όταν συνομολογούνται οι ατομικές συμβάσεις εργασίας του προσωπικού αυτού. Παρέχεται επίσης εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών για την έγκριση του κανονισμού που καταρτίζεται από το Δ.Σ. του Ταμείου με τον οποίο καθορίζονται οι όροι και οι διαδικασίες ανάθεσης μελετών, υπηρεσιών και εκτέλεσης έργων και εργασιών, προμηθειών κινητών πραγμάτων, εξοπλισμού και συναφών εργασιών, αγορών ακινήτων, μισθώσεων, εκμισθώσεων και γενικά παραχωρήσεων χρήσης και κάθε άλλου ενοχικού ή εμπράγματος δικαιώματος επί ακινήτων. Τέλος, ορίζεται ότι μέχρι την έγκριση των προβλεπόμενων κανονισμών τα παραπάνω θέματα διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις με την επιφύλαξη των διατάξεων του πρωτογενούς ή δευτερογενούς δικαίου της Ε.Ε. αναφορικά με το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών.

Στις διατάξεις του άρθρου 9 περιλαμβάνονται οι λοιπές και μεταβατικές διατάξεις για τη λειτουργία του Ταμείου. Ειδικότερα ορίζεται ότι τα καταστατικά των εταιρειών, των οποίων το σύνολο των μετοχών περιέρχεται άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο, μπορούν να τροποποιούνται ύστερα από απόφαση του Δ.Σ. του Ταμείου, ως προς όλες τις διατάξεις τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν. 2190/1920. Ορίζεται επίσης ότι διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες ρυθμίζονται θέματα, που υπάγονται σύμφωνα με τον κ.ν. 2190/1920 στο κανονιστικό περιεχόμενο του καταστατικού, παύουν να ισχύουν από τη δημοσίευση του νέου καταστατικού της εταιρείας. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κ.ν. 2190/1920, διατάξεις νόμων ή κανονιστικών αποφάσεων, με τις οποίες προβλέπεται η άσκηση περαιτέρω εποπτείας από άλλο διοικητικό όργανο επί των εταιρειών αυτών, καταργούνται από την περίελευση στο Ταμείο, άμεσα ή έμμεσα, του συνόλου των μετοχών τους. Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία το Ταμείο υπεισέρχεται, αυτοδίκαια και χωρίς άλλη διατύπωση, σε όλα τα υφιστάμενα και μελλοντικά δικαιώματα και υποχρεώσεις του Δημοσίου, που απορρέουν από συμβάσεις παροχής υπηρεσιών, που έχουν συναφθεί κατά την ημερομηνία δημοσίευσης της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α. στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3049/2002. Όπου γίνεται αναφορά στο Δημόσιο στις εν λόγω συμβάσεις, νοείται το Ταμείο από τη δημοσίευση της αποφάσεως της Δ.Ε.Α.Α., και οι προβλεπόμενες στη σύμβαση υπηρεσίες, εφεξής παρέχονται στο Ταμείο. Στην περίπτωση που κατά την προαναφερθείσα ημερομηνία δημοσίευσης έχει εκδοθεί απόφαση της Δ.Ε.Α.Α. για την ανάθεση σύμβασης παροχής υπηρεσιών, χωρίς να έχει συναφθεί η σχετική σύμβαση, το Ταμείο συνεχίζει τις σχετικές διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων και των απαραίτητων διαπραγματεύσεων, μέχρι την

ολοκλήρωση της ανάθεσης, η οποία διενεργείται από το Ταμείο. Επίσης, ορίζεται ότι μέχρι την πρώτη συγκρότηση της Επιτροπής, η ανάθεση των συμβάσεων διενεργείται χωρίς γνώμη της Επιτροπής, με απόφαση της Δ.Ε.Α.Α.. Τέλος, εισάγεται επιτρεπτή, εφόσον προβλέπεται ρητά σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 1, εξαίρεση από τον γενικό κανόνα ότι το Ταμείο υπάγεται στις διατάξεις περί ανωνύμων εταιρειών και δεν διέπεται από τις διατάξεις των οργανισμών και επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Ορίζεται ότι εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 19 του π.δ. 774/1980 για τον προσυμβατικό έλεγχο των συμβάσεων που συνάπτει το Ταμείο ή οι εταιρείες των οποίων το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου, άμεσα ή έμμεσα στο Ταμείο. Στον προσυμβατικό αυτό έλεγχο ορίζεται ότι υπάγονται και οι συμβάσεις για την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του Ταμείου ή των ως άνω εταιρειών στις περιπτώσεις που το τίμημα ή το χρηματικό αντάλλαγμα υπερβαίνει το ποσό των πεντακοσίων χιλιάδων ευρώ, ύψος που είναι κατά πολύ μικρότερο από τις ισχύουσες διατάξεις αλλά για λόγους διαφάνειας θεωρείται εύλογο. Για τις συμβάσεις αυτές απαιτείται γνωμοδότηση του Συμβουλίου των Εμπειρογνημόνων. Ρητά προβλέπεται ότι οι συμβάσεις αυτές που έχουν συνομολογηθεί μετά από τον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου θεωρούνται επωφελείς και συμφέρουσες για το Ταμείο και το Ελληνικό Δημόσιο.

Στην τελευταία παράγραφο του άρθρου αυτού παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών για την έκδοση κανονιστικής απόφασης με την οποία διαπιστώνεται η έναρξη λειτουργίας του Ταμείου προκειμένου να επέλθουν τα έννομα αποτελέσματα της λειτουργίας αυτής σύμφωνα με το παρόν. Η απόφαση αυτή πρέπει να έχει εκδοθεί εντός ενός μηνός από την δημοσίευση του παρόντος νόμου. Από την ημερομηνία ισχύος της κανονιστικής απόφασης μεταφέρονται στο Ταμείο, με απόφαση που λαμβάνει η Δ.Ε.Α.Α. σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 2, τα περιουσιακά στοιχεία της παραγράφου 4 του άρθρου 2 που περιλαμβάνονται στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015.

Γ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Β΄

I. Γενικά

Το εγχείρημα της αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων απαιτεί κατάλληλο, σταθερό και αποτελεσματικό πλαίσιο κανόνων και διαδικασιών και υπέρβαση των χωροθετικών ακαμψιών και εμποδίων καθώς και των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων που συχνά υπονομεύουν την προσέλκυση επενδύσεων στη χώρα μας. Τον σκοπό αυτό υπηρετούν οι διατάξεις του κεφαλαίου αυτού, με τις οποίες ρυθμίζεται το κρίσιμο ζήτημα της πολεοδομικής ωρίμανσης και της απόδοσης βιώσιμης επενδυτικής ταυτότητας στα δημόσια ακίνητα, με σκοπό την αξιοποίησή τους που συνιστά λόγο δημοσίου συμφέροντος.

II. Ειδικότερα επί των άρθρων 10 έως και 17

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, όπως ορίζεται στο **άρθρο 10**, καταλαμβάνουν καταρχάς τα δημόσια ακίνητα που θα μεταβιβασθούν στο Ταμείο Αξιοποίησης της Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο κεφάλαιο Α΄ του σχεδίου νόμου. Πέραν των πιο πάνω ακινήτων, στο πεδίο

εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου, μπορεί να υπάγονται επίσης και άλλα δημόσια ακίνητα που ανήκουν στην ιδιωτική περιουσία του ελληνικού Δημοσίου, καθώς και ακίνητα που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ., και σε δημόσιες επιχειρήσεις το μετοχικό κεφάλαιο των οποίων ανήκει εξ ολοκλήρου στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., με σκοπό τη βέλτιστη ανάπτυξη και αξιοποίησή τους. Η υπαγωγή των ακινήτων αυτών στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής ύστερα από αίτηση του κυρίου του ακινήτου.

Με τις ρυθμίσεις των άρθρων 11 έως και 13 εισάγονται γενικοί κανόνες χωροθέτησης και γενικές κατηγορίες χρήσεων γης, καθώς και ειδική διοικητική διαδικασία για τη βιώσιμη ανάπτυξη και αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων, η οποία συμβαδίζει με την επενδυτική ωρίμανσή τους και διασφαλίζει τον ολοκληρωμένο επενδυτικό προορισμό τους με κριτήρια χωροταξικά, περιβαλλοντικά, αναπτυξιακά, τεchnικοοικονομικά και εμπορικά. Ειδικότερα, η διαδικασία πολεοδομικής ωρίμανσης, η οποία εισάγεται με τα άρθρα 12 και 13, αναπτύσσεται σε δύο στάδια, ως εξής:

Το πρώτο στάδιο, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 12, περιλαμβάνει τον καθορισμό του χωρικού προορισμού του προς αξιοποίηση ακινήτου, ο οποίος συνιστά και τη βασική επενδυτική του ταυτότητα για κάθε μεταγενέστερη πράξη αξιοποίησης. Ο καθορισμός αυτός γίνεται με την κατάρτιση και έγκριση Ειδικού Σχεδίου Χωρικής Ανάπτυξης για κάθε δημόσιο ακίνητο (ΕΣΧΑΔΑ). Με το σχέδιο αυτό γίνεται η οριοθέτηση του προς αξιοποίηση ακινήτου και η υπαγωγή του σε μία εκ των γενικών κατηγοριών χρήσεων γης και όρων δόμησης που ορίζονται στο άρθρο 11. Επιπλέον, εγκρίνονται οι ειδικότερες χρήσεις γης που επιτρέπονται στην έκταση του προς ανάπτυξη ακινήτου και οι τυχόν πρόσθετοι περιορισμοί που αποσκοπούν στον έλεγχο της έντασης κάθε χρήσης, οι ειδικοί όροι και περιορισμοί δόμησης καθώς και ειδικές ζώνες προστασίας και ελέγχου γύρω από το οριοθετούμενο κατά περίπτωση ακίνητο (buffer zones), στις οποίες μπορεί να επιβάλλονται ειδικοί όροι και περιορισμοί στις χρήσεις γης, στη δόμηση και στην εγκατάσταση και άσκηση δραστηριοτήτων και λειτουργιών. Η έγκριση του ως άνω Ειδικού Σχεδίου γίνεται με προεδρικό διάταγμα ώστε να διασφαλίζεται ο προληπτικός έλεγχος νομιμότητας των προτεινόμενων χωρικών ρυθμίσεων από το ΣτΕ και η βιωσιμότητα του προτεινόμενου επενδυτικού προορισμού του ακινήτου.

Η κατάρτιση του Ειδικού Σχεδίου αποτελεί προϊόν συστηματικής επιστημονικής τεκμηρίωσης αλλά και ευρείας δημοσιότητας, η οποία πραγματοποιείται στο πλαίσιο της διαδικασίας στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης αυτού. Για τον σκοπό αυτό, στο άρθρο 12 προβλέπεται η υποβολή, για κάθε υπό αξιοποίηση δημόσιο ακίνητο, ειδικής μελέτης, με την οποία τεκμηριώνεται με βάση χωροταξικά, περιβαλλοντικά, χρηματοοικονομικά και εμπορικά κριτήρια, ο βέλτιστος χωρικός προορισμός του ακινήτου, καθώς και στρατηγικής περιβαλλοντικής μελέτης με την οποία αποτιμώνται οι επιπτώσεις της σχεδιαζόμενης ανάπτυξης στο φυσικό, πολιτιστικό και οικιστικό περιβάλλον της περιοχής. Το υπό κατάρτιση σχέδιο, όπως και η στρατηγική περιβαλλοντική μελέτη αυτού, υποβάλλονται σε διαδικασία δημοσιότητας και διαβούλευσης με το κοινό, καθώς και σε διαδικασία γνωμοδότησης εκ μέρους του οικείου

Περιφερειακού Συμβουλίου, ενώ η σχετική διοικητική διαδικασία ολοκληρώνεται με την εισήγηση του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας που προβλέπεται στο άρθρο 16.

Σημειωτέον ότι, εφόσον στη σχετική μελέτη εμπεριέχεται σχετική τεκμηρίωση, με τα εγκρινόμενα κατά τα ανωτέρω διατάγματα μπορεί να τροποποιούνται επιμέρους ρυθμίσεις εγκεκριμένων Ρυθμιστικών Σχεδίων, Γενικών Πολεοδομικών Σχεδίων, Σχεδίων Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτών Πόλεων, Ζωνών Οικιστικού Ελέγχου και άλλων σχεδίων χρήσεων γης, οι οποίες επηρεάζουν την αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων, ιδίως στις περιπτώσεις που οι ρυθμίσεις αυτές είναι ασαφείς, αντιφατικές ή ανεπίκαιρες. Αντιστοίχως, παρέχεται η δυνατότητα τροποποίησης εγκεκριμένων σχεδίων πόλεως και πολεοδομικών μελετών ή/και καθορισμού ειδικών χρήσεων γης και όρων δόμησης προκειμένου να αποδίδεται ο βέλτιστος πολεοδομικός-επενδυτικός προορισμός στα προς αξιοποίηση δημόσια ακίνητα που βρίσκονται σε εντός σχεδίων πόλεων περιοχές. Σκοπός των πιο πάνω ρυθμίσεων είναι η ολοκληρωμένη θεώρηση των βασικών παραμέτρων αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων (χωροταξικών, πολεοδομικών, περιβαλλοντικών, αναπτυξιακών, τεχνικοοικονομικών κ.λπ.) και η παροχή της αναγκαίας ευελιξίας κατά τον σχετικό σχεδιασμό, έτσι ώστε να συνδυάζονται, κατά τρόπο βιώσιμο, οι πολεοδομικές και χωροταξικές προτεραιότητες με άλλες δημόσιες ανάγκες, όπως είναι ιδίως η αποτελεσματική αξιοποίηση των δημοσίων ακινήτων και η συμβολή της επένδυσης στην εθνική οικονομία και στους δημοσιονομικούς στόχους της χώρας.

Το δεύτερο στάδιο της διαδικασίας πολεοδομικής ωρίμανσης των προς αξιοποίηση δημοσίων ακινήτων, όπως προβλέπεται στο **άρθρο 13**, αφορά τη χωροθέτηση του επενδυτικού σχεδίου, δηλαδή της συγκεκριμένης επενδυτικής πρότασης που θα προκύψει μετά τη διενέργεια σχετικού διαγωνισμού και την επιλογή αναδόχου (παραχωρησιούχου, μακροχρόνιου μισθωτή, αγοραστή κ.λπ.) που θα υλοποιήσει την επένδυση. Συγκεκριμένα, με το άρθρο 13 εισάγεται ειδική διαδικασία χωροθέτησης του επενδυτικού σχεδίου, στην οποία ενσωματώνεται και η απαιτούμενη κατά περίπτωση έγκριση περιβαλλοντικών όρων των επιμέρους έργων και δραστηριοτήτων καθώς και των αναγκαίων έργων εξωτερικής υποδομής (δίκτυα κοινής ωφέλειας, οδοί προσπέλασης, κόμβοι κ.λπ.). Μία σημαντική καινοτομία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι ότι στην έγκριση χωροθέτησης του επενδυτικού σχεδίου ενσωματώνονται και άλλες, πλην της έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, ειδικές χωροθετικές-περιβαλλοντικές άδειες και εγκρίσεις, όπως είναι οι απαιτούμενες από τη δασική και αρχαιολογική νομοθεσία εγκρίσεις, καθώς και, προκειμένου για τουριστικά καταλύματα και εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής, οι ειδικές εγκρίσεις για την τουριστική καταλληλότητα των οικοπέδων ή γηπέδων και οι εγκρίσεις σκοπιμότητας και σκοπιμότητας-χωροθέτησης των ειδικών τουριστικών υποδομών που προβλέπονται από την τουριστική νομοθεσία. Με την προτεινόμενη ενσωμάτωση επιτυγχάνεται σημαντική επιτάχυνση και απλοποίηση της όλης χωροθετικής διαδικασίας. Με το ίδιο άρθρο ρυθμίζεται η διάρκεια ισχύος των κατά τα ανωτέρω εγκρινόμενων περιβαλλοντικών όρων, οι όροι και οι προϋποθέσεις ανανέωσής τους καθώς και η δυνατότητα παράτασής τους μέχρι την έκδοση νέας ανανεωμένης ή τροποποιημένης απόφασης. Τέλος, μία ακόμη καινοτομία της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η υποχρέωση που

θεσπίζεται να δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως οι εγκριτικές αποφάσεις για τη χωροθέτηση των επενδυτικών σχεδίων. Με τον τρόπο αυτόν, επιτυγχάνεται η έγκαιρη ενημέρωση του κοινωνικού συνόλου για το ακριβές περιεχόμενο και τις περιβαλλοντικές επιδράσεις της επένδυσης και παρέχεται, σε όποιον έχει έννομο συμφέρον, η δυνατότητα έγκαιρης προσφυγής στη δικαιοσύνη.

Με το **άρθρο 14** ρυθμίζεται η διαδικασία παραχώρησης της χρήσης του αιγιαλού και παραλίας και του δικαιώματος εκτέλεσης, χρήσης και εκμετάλλευσης λιμενικών έργων ή επέκτασης, ήδη υφιστάμενων στην περιοχή, λιμενικών εγκαταστάσεων, για τους σκοπούς της αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων, και τους όρους υπό τους οποίους αυτή δύναται να πραγματοποιηθεί με την έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Στο ίδιο άρθρο προβλέπεται ότι τα ακίνητα που δημιουργούνται από τη μετατόπιση προς τη θάλασσα του ορίου του αιγιαλού, λόγω εκτέλεσης έργων, αποτελούν δημόσια κτήματα και μπορεί να παραχωρούνται και αυτά κατά χρήση ή να εκμισθώνονται στον κύριο της επένδυσης με απόφαση των αρμοδίων Υπουργών.

Στο **άρθρο 15** ορίζεται ότι όλες οι οικοδομικές άδειες για τις μόνιμες κτιριακές εγκαταστάσεις που θα ανεγερθούν επί των δημοσίων ακινήτων για τα οποία έχει προηγηθεί έγκριση χωροθέτησης κατά το άρθρο 13, θα εκδίδονται από τη Διεύθυνση Οικοδομικών και Κτιριοδομικών Κανονισμών του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ώστε να εξασφαλίζεται ενιαία και ταχεία αντιμετώπιση των σχετικών επενδυτικών σχεδίων. Με το ίδιο άρθρο εισάγεται ειδική διοικητική διαδικασία για την έκδοση των πιο πάνω οικοδομικών αδειών, κατά το -εφαρμοσθέν επιτυχώς στο παρελθόν- πρότυπο των Ολυμπιακών έργων. Στο ίδιο άρθρο (παρ. 2) θεσπίζεται η υποχρέωση ηλεκτρονικής ανάρτησης των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 12 έως και 15 του παρόντος κεφαλαίου και συσχετίζεται η ανάρτηση αυτή με την προθεσμία άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως κατά των πράξεων που αναρτώνται.

Με το **άρθρο 16** ρυθμίζεται η σύνθεση, οι αρμοδιότητες και ο τρόπος συγκρότησης και λειτουργίας του Κεντρικού Συμβουλίου Διοίκησης για την Αξιοποίηση της Δημόσιας Περιουσίας. Πρόκειται για ένα μόνιμο μηχανισμό οριζόντιου συντονισμού μεταξύ των βασικών υπουργείων και κρατικών οργανισμών που εμπλέκονται στη διαδικασία ανάπτυξης και αξιοποίησης των δημοσίων ακινήτων, ο οποίος λειτουργεί υπό την αιγίδα του Γενικού Γραμματέα Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Οικονομικών. Έργο του ανωτέρω Συμβουλίου είναι ο συντονισμός των ενεργειών των συναρμόδιων υπουργείων και οργανισμών, η παρακολούθηση της εφαρμογής της νομοθεσίας για την αξιοποίηση της δημόσιας ακίνητης περιουσίας και η επίλυση σχετικών προβλημάτων, καθώς και η παροχή εισηγήσεων και γνωμοδοτήσεων κατά την έκδοση των επιμέρους πράξεων που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Τέλος, με το **άρθρο 17** ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην ωρίμανση της τουριστικής περιουσίας του Δημοσίου, προκειμένου να επιταχυνθούν οι διαδικασίες αξιοποίησης με στόχο την προσέλκυση επενδυτικού ενδιαφέροντος

που θα αναβαθμίσει το τουριστικό προϊόν της χώρας συμβάλλοντας αποφασιστικά στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Συγκεκριμένα προβλέπονται:

1. Δυνατότητα νομιμοποίησης των κτιριακών εγκαταστάσεων, που ανεγέρθηκαν από τον ΕΟΤ ή τρίτο για λογαριασμό του μέχρι το χρόνο περιέλευσης των περιουσιακών του στοιχείων στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» μέσω διαπιστωτικών πράξεων. Ειδικότερα, έχει διαπιστωθεί, ότι μετά την περιέλευση των περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.», για πολλά από τα ακίνητα αυτά δεν κατέστη δυνατή η έκδοση διαπιστωτικών πράξεων, λόγω απώλειας στοιχείων (π.χ διαγραμμάτων), γεγονός που αφενός δυσχεραίνει τις Τεχνικές Υπηρεσίες του Ε.Ο.Τ. να εκδώσουν τις σχετικές διαπιστωτικές πράξεις και αφετέρου δημιουργεί ανυπερέβλητα εμπόδια στην αξιοποίηση των ακινήτων για λόγους που δεν εμπίπτουν στη σφαίρα ευθύνης των επενδυτών. Με τη διάταξη αυτή οι Τεχνικές Υπηρεσίες μπορούν να λάβουν υπόψη τους για την έκδοση των πράξεων αυτών, όχι μόνο διαγράμματα, αλλά και συμβάσεις εργολαβιών ή οποιαδήποτε άλλα δημόσια έγγραφα ή στοιχεία δημιουργούν νόμιμο έρεισμα στις Υπηρεσίες για την έκδοση διαπιστωτικών πράξεων. Περαιτέρω, δίδεται η δυνατότητα στον Ε.Ο.Τ. να παρεμβαίνει και για την εκτέλεση εργασιών συντήρησης, ανακαίνισης ή εκτεταμένης επισκευής στις παραπάνω εγκαταστάσεις, για τη διατήρηση ή εκσυγχρονισμό τους προς όφελος της δημόσιας περιουσίας, ώστε να είναι δυνατή η έκδοση της σχετικής άδειας από τις αρμόδιες υπηρεσίες.
2. Η εξασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων επί περιουσιακών στοιχείων διοίκησης και διαχείρισης της Ε.Τ.Α. Α.Ε., μέσω της δημοσιότητας που δίνεται με τη μεταγραφή τους στα αρμόδια Υποθηκοφυλακεία και Κτηματολόγια.
3. Η δυνατότητα μεταβίβασης κατά κυριότητα περιουσιακών στοιχείων του Ε.Ο.Τ. στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» ή σε θυγατρικές της εταιρείες με Πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου.
4. Καθορισμός νέας διαδικασίας υπολογισμού αποζημίωσης σε περιπτώσεις ολικής ή μερικής ανάκλησης απαλλοτριώσεων, ώστε να συνυπολογίζονται οι τρέχουσες αγοραίες αξίες των επιστρεπτέων ακινήτων και να αποτρέπονται φαινόμενα καταχρηστικής άσκησης δικαιωμάτων και κερδοσκοπίας σε βάρος του Δημοσίου.
5. Ειδικές διαδικασίες για τη δυνατότητα επανακήρυξης ανακληθείσας ή αρθείσας απαλλοτρίωσης υπέρ του Ε.Ο.Τ. σε σύντομο χρονικό διάστημα χωρίς εδαφικώς ποσοτικοποιημένους περιορισμούς.
6. Ανάθεση της διοίκησης και διαχείρισης στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.» των ακινήτων για τα οποία κηρύσσεται εκ νέου αναγκαστική απαλλοτρίωση υπέρ του Ε.Ο.Τ.
7. Δυνατότητα καταγγελίας συμβάσεων μίσθωσης, εφόσον η συνέχισή τους είναι ασυμβίβαστη προς την αξιοποίηση της συνολικής έκτασης, εντός της οποίας βρίσκονται.
8. Καθορισμός ανωτάτων και κατωτάτων ορίων των επιβαλλομένων τελών καθαριότητας και φωτισμού των εγκαταστάσεων του ν. 3342/2005, προκειμένου να αποφευχθεί η υπέρμετρη χρέωση ακινήτων που δεν έχουν αξιοποιηθεί επενδυτικά και δεν αποφέρουν έσοδα.
9. Δυνατότητα να προβαίνει στη συμβολαιογραφική δήλωση θέσεων στάθμευσης των εγκαταστάσεων του ν. 3342/2005 ο εκάστοτε φορέας, στον οποίο έχει ανατεθεί η διοίκηση και διαχείριση αυτών, για λογαριασμό του

Ελληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που έχει αντίστοιχα την κυριότητα των ως άνω εγκαταστάσεων, προκειμένου να διευκολυνθεί η έκδοση οικοδομικών αδειών στις εγκαταστάσεις αυτές.

10. Σε περίπτωση όπου, λόγω επαναχάραξης αιγιαλού που έχει χαρακτηριστεί ως τουριστικό δημόσιο κτήμα, δημιουργείται νέα έκταση, χαρακτηρίζεται και αυτή ως τουριστικό δημόσιο κτήμα και η διοίκηση και διαχείρισή της ανατίθεται στην «Ε.Τ.Α. Α.Ε.», προκειμένου να αποφευχθούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες για τον ad hoc κάθε φορά χαρακτηρισμό του νέου τμήματος ως τουριστικού δημοσίου κτήματος.

Δ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Γ΄

Ι. Γενικά

Η «επιφάνεια» είναι, όπως προκύπτει από τον ίδιο τον όρο, το εμπράγματο δικαίωμα που παρέχει στο δικαιούχο χωριστή κυριότητα (με μέγιστη όμως εκ του νόμου χρονική διάρκεια) επί των κτισμάτων που υπάρχουν ή θα κατασκευασθούν. Τέτοια κτίσματα μπορεί να είναι οποιασδήποτε φύσης οικοδόμημα ή εγκατάσταση, π.χ. κτίριο, δεξαμενή, υπόστεγο, πάρκινγκ, γέφυρα, σήραγγα, μνημείο, αγωγός, αεροδρόμιο, οδικό, σιδηροδρομικό ή λιμενικό έργο. Το κτίσμα μπορεί να είναι και υπόγειο. Μπορεί να υφίσταται κατά τη σύσταση του δικαιώματος ή να ανεγερθεί μεταγενέστερα.

Η επιφάνεια αποτελούσε θεσμό του Ρωμαϊκού Δικαίου, που ίσχυε και στην Ελλάδα μέχρι την εισαγωγή του Αστικού Κώδικα το 1946. Ο ιδιοκτήτης παρέμενε κύριος του εδάφους, ο δε «επιφανειούχος» γινόταν κύριος των κτισμάτων. Αποτελούσε συνεπώς παρέκκλιση από την αρχή «τα υπερκείμενα είκει τοις υποκειμένοις» («superficies solo cedit»). Όμως ο Αστικός Κώδικας (1946) κατήργησε το θεσμό της επιφάνειας, αν και διατήρησε τα προϋπάρχοντα δικαιώματα. Λόγος της κατάργησης ήταν τότε το ανεπιθύμητο της πολυδιάσπασης της κυριότητας, που δυσχεραίνει την εκμετάλλευση και αξιοποίηση των ακινήτων, αλλά και η ύπαρξη εναλλακτικών νομικών μορφών, όπως η πρόσφατη (τότε) οριζόντια ιδιοκτησία. Ωστόσο, η επιφάνεια εξυπηρετεί ποικίλες ανάγκες, που δεν μπορούν να ικανοποιηθούν με παραπλήσιους θεσμούς, όπως είναι η οριζόντια ιδιοκτησία, οι μακροχρόνιες μισθώσεις ή οι δουλείες, ισχύει δε ως θεσμός στα περισσότερα ευρωπαϊκά δίκαια. Συγκεκριμένα χρησιμοποιείται ευρέως στην Αγγλία με το γνωστό "Leasehold" σε αντίθεση με το "Freehold", αλλά και σε πολλές χώρες της ηπειρωτικής Ευρώπης. Έτσι π.χ. ο θεσμός ισχύει και στη Γερμανία και την Ελβετία ("Erbbaurecht" και "Baurecht", αντίστοιχα), την Ιταλία ("superficie"), τη Γαλλία ("superficie" ή "bail à construction") κλπ.

Κατά καιρούς έχει συζητηθεί στην Ελλάδα το ενδεχόμενο επανεισαγωγής του θεσμού για την εξυπηρέτηση διαφόρων αναγκών, ιδιαίτερα την καλύτερη αξιοποίηση των ακινήτων. Με τις προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου επιχειρείται μια περιορισμένη επανεισαγωγή του και συγκεκριμένα μόνο για τα δημόσια κτήματα, ενώ ενδεχόμενη γενική υιοθέτηση του μεσοπρόθεσμα θα εξαρτηθεί από την εμπειρία που εν τω μεταξύ θα αποκτηθεί. Έτσι δεν χρειάζεται να ενσωματωθούν οι νέες ρυθμίσεις στον Αστικό Κώδικα,

όπως θα έπρεπε να συμβεί, αν η σύσταση δικαιώματος επιφάνειας ήταν γενικευμένη. Οι λόγοι που συνηγορούν υπέρ της ύπαρξης (και άρα της επανεισαγωγής) ενός τέτοιου δικαιώματος σήμερα, έστω και με περιορισμένη μορφή, είναι οι ακόλουθοι:

Οι προτεινόμενες διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου αποσκοπούν συνεπώς στην εισαγωγή του θεσμού ως προς τα δημόσια κτήματα. Η βασική σύλληψη του ακολουθεί τις γενικές γραμμές των αλλοδαπών δικαίων. Λαμβάνεται υπόψη και ο φόβος της πολυδιάσπασης της κυριότητας, που ήταν στη σκέψη των συντακτών του ΑΚ όταν καταργούσαν την επιφάνεια, αφενός μεν με χρονικό περιορισμό του δικαιώματος, αφετέρου δε με την απαγόρευση σύστασης προσωπικών δουλειών επί του κτίσματος του επιφανειούχου.

II. Ειδικότερα επί των άρθρων 18 έως και 26

Στο **άρθρο 18** δίδονται οι ορισμοί της «επιφάνειας», του «κυρίου», του «επιφανειούχου», των «δημόσιων κτημάτων», του «κτίσματος» και του «εδαφονομίου». Η επιφάνεια ορίζεται ως το εμπράγματο δικαίωμα επί του κτίσματος, που δίνει τις εξουσίες που παρέχει το δικαίωμα της κυριότητας. Συνεπώς το περιεχόμενο του δικαιώματος θα προσδιορίζεται από το άρθρο 1000 ΑΚ, κατά το οποίο ο κύριος του πράγματος μπορεί «να το διαθέτει κατ' αρέσκειαν και να αποκλείει κάθε ενέργεια άλλου πάνω σ' αυτό».

Με το άρθρο αυτό περιορίζεται η εφαρμογή του νόμου στα δημόσια κτήματα. Από την άλλη μεριά, όπως δείχνει ο ορισμός του «κτίσματος», η εφαρμογή των νέων ρυθμίσεων θα είναι ευρύτατη και θα μπορεί να καλύπτει ένα μεγάλο φάσμα χρήσεων γης μέσω κατασκευής κτιρίων ή ποικίλων εγκαταστάσεων. Θα είναι επίσης δυνατή η σύσταση δικαιώματος επιφάνειας τόσο επί υφιστάμενων οικοδομημάτων, όσο και επί οικοδομημάτων που θα κατασκευασθούν.

Το **άρθρο 19** ρυθμίζει τον τρόπο σύστασης της επιφάνειας, τονίζοντας ότι πρόκειται για δικαίωμα που αποτελεί παρέκκλιση από τα άρθρα 953 και 954 ΑΚ. Η παρέκκλιση συνίσταται στο ότι τα επί του εδάφους κτίσματα μπορούν να είναι συστατικά του ακινήτου και ταυτόχρονα να αποτελούν αντικείμενα χωριστού εμπράγματος δικαιώματος, κάτι που αποκλείεται από τα παραπάνω άρθρα. Παράλληλα διευκρινίζεται ότι σε περίπτωση που στο νόμο ή σε δικαιοπραξία γίνεται διάκριση μεταξύ ακίνητης και κινητής περιουσίας (άρθρο 949 ΑΚ), η επιφάνεια ανήκει στα ακίνητα.

Στη συνέχεια ορίζεται ότι η επιφάνεια δεν αποτελεί δικαίωμα που διαρκεί στο διηνεκές, όπως η κυριότητα, αλλά συνιστάται για ορισμένο χρόνο που κυμαίνεται μεταξύ 5 και 50 ετών. Μπορεί όμως να συμφωνηθεί, όπως ορίζεται στο άρθρο 20 παρ. 1, ότι ο επιφανειούχος δικαιούται μονομερώς να παρατείνει τη διάρκεια του δικαιώματος μέχρι συνολικά τα 80 έτη και επί κατοικιών τα 100.

Η σύσταση του δικαιώματος επιφάνειας γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 1033 ΑΚ, επομένως απαιτείται συμφωνία μεταξύ του κυρίου και του αποκτώντος το δικαίωμα ότι συνιστάται το δικαίωμα για κάποια νόμιμη αιτία. Η συμφωνία γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και υποβάλλεται σε μεταγραφή. Το νομοσχέδιο δεν αποκλείει τη σύσταση επιφάνειας και σε περίπτωση όπου ο

αποκτών το δικαίωμα είναι συγκύριος του ακινήτου. Στην περίπτωση αυτή η μεν συμφωνία γίνεται και πάλι με τον άλλο συγκύριο (ή ενδεχομένως όλους τους άλλους συγκυρίους), το δικαίωμα όμως του επιφανειούχου θα είναι χωριστό από τη συγκυριότητα επί του ακινήτου. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το δικαίωμα επιφάνειας μπορεί να συσταθεί μόνο σε ολόκληρο το έδαφος και όχι επί ιδανικού μεριδίου τούτου. Επίσης, οι προτεινόμενες διατάξεις του κεφαλαίου αυτού δεν αποκλείουν το κτίσμα που θα ανεγερθεί να αποτελέσει αντικείμενο οριζόντιας ιδιοκτησίας που θα συσταθεί.

Η προτεινόμενη διάταξη αποκλείει τη σύσταση επιφάνειας επί ακινήτου που είναι ήδη βεβαρημένο με δικαίωμα επικαρπίας ή με άλλη επιφάνεια, τούτο δε για την αποφυγή άσκοπης πολυδιάσπασης της κυριότητας, που στη σκέψη των συντακτών του ΑΚ συνηγόρησε υπέρ της κατάργησης της επιφάνειας. Άλλα εμπράγματα δικαιώματα (π.χ. πραγματικές δουλείες ή υποθήκη) δεν εμποδίζουν τη σύσταση επιφάνειας, προβλέπεται μάλιστα στο άρθρο 21 παρ. 4 ότι τα δικαιώματα αυτά θα εξακολουθήσουν να βαρύνουν το ακίνητο, ως εάν η επιφάνεια δεν είχε συσταθεί, εκτός αν ο έχων αυτό το εμπράγματο δικαίωμα δεχθεί να περιορισθεί το δικαίωμά του επί του εδάφους ή – εννοείται – μόνο επί του κτίσματος.

Επίσης, προβλέπεται ότι σύσταση δικαιώματος επιφάνειας με χρησικτησία δεν είναι δυνατή. Όμως χρησικτησία επί κτίσματος που αποτελεί αντικείμενο ήδη συνεστημένης επιφάνειας δεν αποκλείεται. Δεν αποκλείεται επίσης χρησικτησία επί ολοκλήρου του ακινήτου (εδάφους και κτίσματος), οπότε θα επέρχεται απόσβεση και της επιφάνειας κατ' εφαρμογή του άρθρου 1053 ΑΚ.

Το **άρθρο 20** επιτρέπει στα μέρη να διαμορφώνουν το δικαίωμα της επιφάνειας με ορισμένους όρους που επιτρέπεται να προβλεφθούν συμβατικά με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή. Η σχετική συμφωνία έχει εμπράγματο χαρακτήρα και για το λόγο αυτό οι όροι που αναφέρονται στην παρ. 1 υπόκεινται στον κανόνα του κλειστού αριθμού, ισχύοντες *erga omnes*, και κατεξοχήν βέβαια έναντι των διαδόχων των μερών που τους συμφώνησαν. Τυχόν άλλοι όροι που συμφωνούν τα μέρη ή και όροι, όπως εκείνοι του άρθρου 20 παρ. 1, που δεν συμφωνούνται με συμβολαιογραφικό έγγραφο υποβαλλόμενο σε μεταγραφή, θα κρίνονται ομαλά με βάση το ενοχικό δίκαιο και με ισχύ μεταξύ των μερών.

Στο **άρθρο 21** ρυθμίζεται η μεταβίβαση και η επιβάρυνση του δικαιώματος επιφάνειας. Μολονότι αρχικά η σύσταση του δικαιώματος είναι περιορισμένη (το δικαίωμα μπορεί να συσταθεί μόνο από δημόσιους φορείς επί δημόσιων ακινήτων), στη συνέχεια το δικαίωμα μπορεί να μεταβιβασθεί ελεύθερα σε τρίτους για οποιοδήποτε λόγο (εκ χαριστικής ή επαχθούς αιτίας, περιλαμβανομένης της εισφοράς σε εταιρία). Και αν μεν το δικαίωμα αποκτήθηκε από φυσικό πρόσωπο, η μεταβίβασή του θα είναι δυνατή τόσο εν ζωή όσο και αιτία θανάτου. Αν δε αποκτήθηκε από νομικό πρόσωπο, θα είναι δυνατόν να μεταβιβασθεί σε τρίτο, ενώ δεν αποκλείονται έμμεσες μορφές μεταβίβασης όπως είναι π.χ. η συγχώνευση της δικαιούχου εταιρίας με άλλη. Γενικός κανόνας είναι ότι η μεταβίβαση γίνεται όπως και η σύσταση του δικαιώματος, επομένως κατά το άρθρο 19.

Παρομοίως, επιτρέπεται και η σύσταση υποθήκης, ώστε να καθίσταται εφικτή η χρηματοδότηση του επιφανειούχου, καθώς και πραγματικών δουλειών. Αυτό σημαίνει όχι μόνο ότι η συμβατική σύσταση δουλείας επί του κτίσματος του επιφανειούχου υπέρ του εκάστοτε κυρίου άλλου ακινήτου είναι επιτρεπτή, αλλά και ότι – *a fortiori* – θα λειτουργούν ομαλά οι διατάξεις του γειτονικού δικαίου (άρθρα 1003-1032 ΑΚ), στο μέτρο που έχουν χαρακτήρα αναγκαστικών πραγματικών δουλειών. Αυτά είναι απαραίτητα, ώστε να μη δημιουργηθούν δυσκολίες στην οικονομική εκμετάλλευση των ακινήτων, που διευκολύνεται με τη σύσταση πραγματικών δουλειών. Αντίθετα, για την αποφυγή πολυδιάσπασης της κυριότητας, δεν επιτρέπεται η σύσταση επικαρπίας ή άλλων προσωπικών δουλειών, που να βαρύνουν την επιφάνεια.

Η παρ. 3 του άρθρου 21 αναφέρεται στην περίπτωση όπου η συμφωνία του άρθρου 20 περιορίζει το μεταβιβαστό του δικαιώματος, εξαρτώμενο από παροχή συναίνεσης εκ μέρους του κυρίου. Η παρ.3 ορίζει ότι αν η συναίνεση δεν δοθεί, η μεταβίβαση ή η επιβάρυνση είναι ανίσχυρη. Εξαίρεση προβλέπεται για την περίπτωση αναγκαστικού πλειστηριασμού ή πτώχευσης, για την αποφυγή δημιουργίας ακατάσχετων περιουσιακών στοιχείων προς βλάβη των δανειστών.

Στο **άρθρο 21** ρυθμίζεται επίσης η υποχρέωση καταβολής των βαρών του ακινήτου. Η υποχρέωση αυτή βαρύνει τον επιφανειούχο, εκτός αν άλλως προνοεί η συμφωνία του άρθρου 20 παρ. 1. Ρυθμίζεται η τύχη των εμπράγματων βαρών επί του ακινήτου, που προϋπήρχαν της σύστασης της επιφάνειας. Τα βάρη αυτά εξακολουθούν να υπάρχουν. Η υποθήκη δηλ. θα εκτείνεται σε ολόκληρο το ακίνητο, όπως υπήρχε πριν από τη σύσταση της επιφάνειας, το ίδιο δε και οι δουλείες. Έτσι π.χ. αν ο ενυπόθηκος πιστωτής επιθυμεί να ασκήσει το δικαίωμά του εκ της υποθήκης, θα μπορεί να κατάσχει ολόκληρο το ακίνητο, χωρίς να λάβει υπόψη του τη σύσταση της επιφάνειας. Όμως για την αποφυγή προβλημάτων δίδεται η δυνατότητα στα μέρη να συμφωνήσουν με τον τρίτο δικαιούχο ότι το δικαίωμα του τελευταίου θα περιορίζεται εφεξής, ανάλογα με τη φύση του δικαιώματος, είτε μόνο στο έδαφος είτε μόνο στο ακίνητο. Δεν αποκλείεται και ο διχασμός του δικαιώματος, όταν αυτό είναι εφικτό (π.χ. επί υποθήκης), ώστε εφεξής να βαρύνονται χωριστά τόσο η κυριότητα όσο και η επιφάνεια.

Στο **άρθρο 22** ρυθμίζονται οι περιπτώσεις απόσβεσης του δικαιώματος επιφάνειας. Πέραν της αυτονόητης απόσβεσης λόγω παρόδου του χρόνου διάρκειας και λόγω σύγχυσης (πρβλ. άρθρα 1137, 1168, 1321 κλπ. ΑΚ), ορίζεται ότι η επιφάνεια αποσβέννεται με μονομερή δήλωση του επιφανειούχου ότι παραιτείται από το δικαίωμα (και άρα, *a fortiori*, με νεότερη συμφωνία των μερών). Η παραίτηση πρέπει να γίνει με συμβολαιογραφική δήλωση κοινοποιούμενη στον κύριο, και υποβαλλόμενη σε μεταγραφή. Όμως η παραίτηση υπόκειται στον περιορισμό ενδεχόμενης εμπράγματης συμφωνίας κυρίου και αρχικού επιφανειούχου, που δεσμεύει και τους διαδόχους τους (βλ. άρθρο 20 παρ. 1 περ. ι)), ότι ο επιφανειούχος δεν θα έχει το δικαίωμα παραίτησης. Εννοείται επίσης ότι η παραίτηση δεν επηρεάζει τις ενοχικές υποχρεώσεις του επιφανειούχου για καταβολή του εδαφονομίου, οι οποίες θα κρίνονται με βάση τη σύμβαση των μερών.

Από την άλλη μεριά η επιφάνεια δεν αποσβέννυται με την καταστροφή του κτίσματος, ενώ δεν επιτρέπεται η εξάρτηση το δικαιώματος της επιφάνειας από διαλυτική αίρεση.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 22** ορίζονται επίσης τα αποτελέσματα της απόσβεσης του δικαιώματος της επιφάνειας. Βασικά αποτελέσματα είναι αφενός μεν ότι η χωριστή κυριότητα επί των κτισμάτων, που αποτελούσε το αντικείμενο του δικαιώματος, θα ενωθεί αυτόματα με την κυριότητα επί του εδάφους, αφετέρου δε ότι ο επιφανειούχος θα πρέπει να τα παραδώσει στον κύριο. Εννοείται ότι θα πρέπει να παραδώσει και τα τμήματα του εδάφους που κατά το άρθρο 20 παρ.1 περ. η) χρησιμοποιούσε ο επιφανειούχος. Για λόγους προστασίας του επιφανειούχου σε περίπτωση που η κυριότητα επί του εδάφους μεταβιβάσθηκε, επαναλαμβάνεται ο κανόνας του άρθρου 1161 εδ. β' ΑΚ, που ισχύει στη λήξη της επικαρπίας.

Ένα δυσχερές πρόβλημα είναι αν κατά τη λήξη του δικαιώματος και την επάνοδο των κτισμάτων στην κυριότητα του κυρίου του εδάφους, ο τελευταίος θα οφείλει να καταβάλει κάποιο ποσό στον επιφανειούχο με μορφή αποζημίωσης ή αδικαιολόγητου πλουτισμού. Οι αλλοδαπές νομοθεσίες ρυθμίζουν το ζήτημα ποικιλοτρόπως. Επιλέχθηκε ο κανόνας, ότι τέτοια αποζημίωση κλπ. δεν οφείλεται κατά τη λήξη του δικαιώματος, κάτι που ανταποκρίνεται στη μακροχρόνια φύση της επιφάνειας και την πιθανότητα ότι κατά τη λήξη της η αξία των κτισμάτων που κατασκευάστηκαν θα έχει ήδη προ πολλού αποσβεσθεί. Ωστόσο τα μέρη είναι ελεύθερα να ρυθμίσουν το ζήτημα διαφορετικά με τη συμφωνία του άρθρου 20 παρ. 1 και να προβλέψουν εάν και τι πρέπει να καταβάλει ο κύριος του εδάφους κατά τη λήξη. Μάλιστα δεν θα είναι άσκοπο να υπάρξει τέτοια συμβατική πρόβλεψη, δεδομένου ότι η προσδοκία του επιφανειούχου να αποζημιωθεί θα λειτουργεί ως κίνητρο, ώστε να μεριμνά για την καλή συντήρηση των κτισμάτων, ιδίως κατά την τελευταία περίοδο της επιφάνειας. Όμως αυτά ανήκουν στη διαπραγμάτευση των μερών και δεν αποτελούν περιεχόμενο του εμπράγματος δικαιώματος.

Το άλλο σοβαρό ζήτημα είναι η τύχη των τυχόν εμπράγματων δικαιωμάτων (πραγματικές δουλείες, υποθήκη), που κατά τη λήξη της επιφάνειας εξακολουθούν να βαρύνουν το κτίσμα. Ο κίνδυνος είναι μήπως ο επιφανειούχος επιβαρύνει τα κτίσματα με εμπράγματα δικαιώματα και μάλιστα για μακρό χρόνο (σε περίπτωση πραγματικών δουλειών) ή για μεγάλα ποσά (σε περίπτωση υποθήκης) και ο κύριος βρεθεί πλέον με οικονομικά απομειωμένη κυριότητα. Επιλέγεται συνεπώς ο κανόνας ότι τα δικαιώματα αυτά αποσβέννυνται, εκτός αν ο κύριος δεχθεί την επιβίωσή τους (εν όλω ή εν μέρει) με τη συμφωνία του άρθρου 20 παρ. 1, η οποία θα πρέπει να έχει μεταγραφεί. Επομένως οι τρίτοι θα γνωρίζουν όταν αποκτούν το δικαίωμα, αν τούτο θα επιβιώσει ή όχι της απόσβεσης της επιφάνειας και με ποιους όρους, ώστε καταρχήν η διάρκεια των δικαιωμάτων αυτών να μην συμφωνείται για χρόνο που υπερβαίνει τη διάρκεια της επιφάνειας. Η μόνη περίπτωση διατήρησης των δικαιωμάτων είναι η περίπτωση της σύγχυσης, όπου η κυριότητα και η επιφάνεια ενωθούν στο ίδιο πρόσωπο.

Το **άρθρο 23** παραπέμπει στα άρθρα 614 επ. ΑΚ, για την τύχη της μίσθωσης σε περίπτωση εκποίησης του μίσθιου.

Για την προστασία του δικαιώματος του επιφανειούχου το **άρθρο 24** παραπέμπει στις διατάξεις για την προστασία της κυριότητας (άρθρα 1094 επ. ΑΚ). Βέβαια ο επιφανειούχος θα έχει και την προστασία από τυχόν παραβάσεις του συμβατικού περιεχομένου της συμφωνίας του με τον κύριο του εδάφους.

Στο **άρθρο 25** ορίζονται τα θέματα που αφορούν το αντάλλαγμα της παροχής του δικαιώματος της επιφάνειας. Δεδομένου ότι η επιφάνεια θα αφορά δημόσια κτήματα, όπως ορίζονται στο νομοσχέδιο, η σύμβαση σύστασης θα είναι πάντοτε εξ επαχθούς αιτίας, συνεπώς η σύμβαση θα προβλέπει κάποιο αντάλλαγμα. Το αντάλλαγμα αυτό μπορεί να λάβει δύο μορφές: Η πρώτη είναι η καταβολή ενός εφάπαξ ποσού, που αντιστοιχεί στην αξία του δικαιώματος και θα λειτουργεί όπως το τίμημα στην απόκτηση ακινήτου, υποβαλλόμενο σε φόρο μεταβίβασης ακινήτων. Δεν αποκλείεται το τίμημα αυτό να πιστώνεται εν όλω ή εν μέρει. Η δεύτερη είναι η περιοδική καταβολή κάποιου περιοδικού ποσού («εδαφονόμιο»), που θα λειτουργεί περισσότερο ως μίσθωμα, θα μπορεί να υπόκειται σε αναπροσαρμογές συμβατικές ή εκ του νόμου (π.χ. κατά το άρθρο 388 ΑΚ) και θα φορολογείται ως εισόδημα του φορέα-κυρίου του εδάφους.

Βέβαια δεν αποκλείεται συνδυασμός των δύο, όπως επίσης δεν αποκλείεται η συμφωνία προκαταβολής του εδαφονομίου για κάποιο χρόνο (ενδεχομένως και για το σύνολο της περιόδου της επιφάνειας). Όλα αυτά θα πρέπει να συμφωνούνται μεταξύ των μερών με συμφωνία (την αρχική ή μεταγενέστερη) και δεν έχουν εμπράγματο χαρακτήρα (δεν αποτελούν όπως στη Γερμανία «Reallast», θεσμό άγνωστο στο ελληνικό δίκαιο), αλλά απλώς ενοχικό. Βέβαια ο κύριος του εδάφους θα ενδιαφέρεται να δεσμεύονται από τη σύμβαση αυτή οι διάδοχοι του αρχικού επιφανειούχου. Προς τούτο θα πρέπει τα μέρη να συμφωνούν κατ' άρθρο 20 παρ.1 περ.ε) ότι η μεταβίβαση θα είναι δυνατή μόνο αν ο κύριος του εδάφους συναινέσει και ότι συναίνεση θα είναι δυνατή με την προϋπόθεση ότι ο διάδοχος θα συμφωνήσει να υπεισέλθει στις συμφωνίες (για το αντάλλαγμα ή και άλλες), που έχει συνάψει ο κύριος με τον επιφανειούχο.

Στην **παρ. 1 του άρθρου 26** προβλέπεται η καταχώρηση στο κτηματολόγιο των εμπράγματων δικαιωπραξιών, στις πόλεις όπου λειτουργεί κτηματολόγιο.

Για τη φορολογική μεταχείριση των ζητημάτων του νέου θεσμού της επιφάνειας προκρίνεται στην **παρ. 2 του άρθρου 26** η εξομοίωση του δικαιώματος με εκείνο της επικαρπίας.

Η **παρ. 3 του άρθρου 26** περιέχει διάταξη που αφορά τη δυνατότητα τιτλοποίησης των απαιτήσεων του κυρίου από εδαφονόμια. Η ρύθμιση είναι απαραίτητη, επειδή οι απαιτήσεις από το εδαφονόμιο δεν είναι επιχειρηματικές, και ως εκ τούτου το άρθρο 10 ν. 3156/2003 διαφορετικά δεν θα εφαρμοζόταν.

Η **παρ. 4 του άρθρου 26** προβλέπει προτίμηση του επιφανειούχου σε περίπτωση που ο κύριος του ακινήτου αποφασίσει την εκποίηση τούτου. Αυτό δικαιολογείται εκ του ότι θα δοθεί η δυνατότητα στον επιφανειούχο να αναπτύξει μακροχρόνια την επιχείρησή του.

Ε. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Δ'**Επί του άρθρου 27**

Με την **παρ. 1** του άρθρου αυτού προτείνεται η κατάργηση των παραγράφων 1 και 4 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. που ορίζουν την έκπτωση από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου ορισμένων δαπανών που πραγματοποιεί και η αντικατάσταση των παραγράφων 2, 3, 5 και 7 του ίδιου άρθρου. Ειδικότερα προτείνεται η κατάργηση:

α) της έκπτωσης του ποσού των εισφορών που καταβάλλονται στα Ταμεία ασφάλισης, που η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από το νόμο καθώς και του ποσού της προαιρετικής ασφάλισης που καταβάλλεται σε ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο.

β) του ποσού των δεδουλευμένων τόκων για στεγαστικά δάνεια και προκαταβολές από Ταμεία Αλληλοβοηθείας Στρατού, Ναυτικού και Αεροπορίας για απόκτηση πρώτης κατοικίας και για δάνεια για αναστύλωση, επισκευή, συντήρηση ή εξωραϊσμό διατηρητέων κτισμάτων για τις συμβάσεις των δανείων που έχουν συναφθεί και προκαταβολές που έχουν χορηγηθεί μέχρι 31.12.2002.

γ) του ποσοστού είκοσι τοις εκατό (20%) της δαπάνης για αγορά μεριδίων μετοχικών και μικτών αμοιβαίων κεφαλαίων εσωτερικού, εφόσον αυτά δεν μεταβιβαστούν για τρία (3) έτη από την αγορά τους.

δ) του συνολικού ποσού των εξόδων ιατρικής περίθαλψης.

Οι προαναφερόμενες δαπάνες που καταργούνται, μεταφέρονται στο άρθρο 9 του Κ.Φ.Ε. και ποσοστό αυτών μειώνει το φόρο που προκύπτει με βάση τη φορολογική κλίμακα.

Τέλος, με την αντικατάσταση των παραγράφων 2, 3, 5 και 7 του άρθρου 8 του Κ.Φ.Ε. γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση, λόγω των μεταβολών που επέρχονται με την παρούσα παράγραφο.

Με τις διατάξεις της **παρ. 2** θεσπίζεται νέα κλίμακα με ορισμό του αφορολόγητου ορίου στις 8.000 ευρώ. Στο πρώτο κλιμάκιο 8.000-12.000 εφαρμόζεται συντελεστής 10%. Οι επόμενοι συντελεστές παραμένουν ως έχουν. Η μεταβολή αυτή γίνεται για την διαρκή αντιμετώπιση του δημοσιονομικού προβλήματος της χώρας και την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου στήριξης.

Για κοινωνικούς λόγους λαμβάνεται πρόνοια ούτως ώστε οι νέοι ηλικίας έως και τριάντα (30) ετών, οι συνταξιούχοι άνω των εξήντα πέντε ετών, καθώς και τα άτομα με ειδικές ανάγκες να έχουν αφορολόγητο ποσό στις δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ. Ειδικά για τους συνταξιούχους και τα άτομα με ειδικές ανάγκες, όταν το συνολικό τους εισόδημα είναι από δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ και άνω, το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την κλίμακα περιορίζεται ούτως ώστε σε κάθε περίπτωση το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση του φόρου να μην υπολείπεται του ποσού των 12.000 ευρώ.

Με την **παρ. 3** του άρθρου αυτού, αντικαθίστανται τα εδάφια από το πέμπτο έως το εντέκατο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. Ειδικότερα προτείνεται το ποσό των δαπανών που απαιτείται για να έχει ο φορολογούμενος το αφορολόγητο ποσό της φορολογικής κλίμακας να ανέρχεται σε ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του εισοδήματός του και μέχρι του ποσού εισοδήματος των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ που δηλώνεται με εμπρόθεσμη δήλωση και φορολογείται με τις γενικές διατάξεις του

Κ.Φ.Ε. Όταν οι αποδείξεις δαπανών υπολείπονται των απαιτούμενου ποσού, επί της διαφοράς επιβάλλεται φόρος δέκα τοις εκατό (10 %). Δηλαδή με τις νέες διατάξεις παραμένει το καθεστώς των αποδείξεων, αλλά χρησιμοποιούνται στο σύνολό τους για την κάλυψη του αφορολογήτου ορίου και δεν αποκτάται εξ αυτών δικαίωμα συμψηφισμού ή επιστροφής επιπλέον φόρου.

Με την **παρ. 4** του άρθρου αυτού, στην περίπτωση β) της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. προστίθενται δύο νέες υποπεριπτώσεις γγ) και δδ) με τις οποίες προτείνεται μείωση του φόρου της κλίμακας κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) των ακόλουθων δαπανών:

α) των ετήσιων εισφορών που καταβάλλονται σε ταμεία ασφάλισης, εφόσον η καταβολή τους είναι υποχρεωτική από τον νόμο καθώς και της προαιρετικής ασφάλειας που καταβάλλονται σε Ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο,

β) του ποσού των εξόδων ιατρικής περίθαλψης του φορολογούμενου και των προσώπων που τον βαρύνουν.

Με την **παρ. 5** του άρθρου αυτού, αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. και προτείνεται μείωση του φόρου κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) των δεδουλευμένων τόκων δανείων και προκαταβολών για απόκτηση πρώτης κατοικίας και αναστήλωσης κ.λπ. διατηρητέων κτισμάτων που συνάφθηκαν και χορηγήθηκαν μέχρι 31.12.2002.

Με την **παρ. 6** του άρθρου αυτού, προστίθεται νέα περίπτωση ι) στην παράγραφο 3 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. με την οποία προτείνεται μείωση του φόρου της κλίμακας, κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) των δαπανών της παραγράφου αυτής (εκτός αυτών για ενεργειακή αναβάθμιση των ακινήτων) για το τμήμα εισοδήματος που υπερβαίνει τα σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ. Ύστερα από τη ρύθμιση αυτή όλοι οι τόκοι αντιμετωπίζονται ομοιόμορφα και ανεξάρτητα από τον χρόνο σύναψης των δανείων και χορήγησης των προκαταβολών.

Με την **παρ. 7** του άρθρου αυτού, αντικαθίσταται το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. και γίνεται νομοτεχνική τακτοποίηση (αναφέρεται στις περιπτώσεις μεταφοράς της μείωσης του φόρου από τον έναν σύζυγο στον άλλο).

Με την **παρ. 8** του άρθρου αυτού, προτείνεται όλες οι διατάξεις του άρθρου αυτού να έχουν εφαρμογή για εισοδήματα και δαπάνες που πραγματοποιούνται από 1.1.2011 και μετά.

Επί του άρθρου 28

Με το άρθρο αυτό αναπροσαρμόζονται οι τιμές των ετήσιων αντικειμενικών δαπανών των κατοικιών, των αυτοκινήτων, των σκαφών αναψυχής και των δεξαμενών κολύμβησης όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 16 του Κ.Φ.Ε., ώστε το ετήσιο κόστος συντήρησής τους να ανταποκρίνεται στις πραγματικές δαπάνες διαβίωσης των πολιτών.

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, με βάση τα τετραγωνικά μέτρα της ιδιοκατοικούμενης ή μισθωμένης ή της δωρεάν παραχωρούμενης κύριας κατοικίας ορίζεται κλιμακωτά, για τα ογδόντα (80) πρώτα τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από ογδόντα ένα (81) μέχρι και εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εξήντα πέντε (65) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα επόμενα από εκατόν είκοσι ένα (121) μέχρι και διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με εκατόν δέκα (110) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο, για τα διακόσια ένα (201) έως τριακόσια (300) τετραγωνικά μέτρα κύριων χώρων αυτής, με διακόσια (200) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο και για τα πλέον των τριακοσίων (300) τετραγωνικών μέτρων κύριων χώρων αυτής, με τετρακόσια (400) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Για τον υπολογισμό της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης των βοηθητικών χώρων της κύριας κατοικίας ορίζεται ποσό σαράντα (40) ευρώ το τετραγωνικό.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Κατοικίες (μεσοσταθμική αύξηση 35%)

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011 ΚΑΙ ΜΕΤΑ		
	ΤΙΜΗ /ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ /ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
από 1 έως 80	30	80	2.400	40	80	3.200
από 80 έως 120	50	120	4.400	65	120	5.800
από 120 έως 200	80	200	10.800	110	200	14.600
από 200 έως 300	150	300	25.800	200	300	34.600
πάνω από 300	300			400		

Σημειώνεται ότι η προσαύξηση 20% για τις μονοκατοικίες και 40% για τις τιμές ζώνης από 2.800 – 4.999 και 70% για τις τιμές ζώνης από 5.000 ευρώ και άνω το τ.μ. εξακολουθούν να ισχύουν.

Αναλυτικότερα παραθέτουμε σχετικό πίνακα:

ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ					
ΜΕΤΡΑ	ΤΙΜΗ /ΤΜ	ΤΜ	ΜΟΝΟΚΑΤΟΙΚΙΑ	ΑΝΤΙΚΑΞΙΑ	
				ΑΠΟ 2800- 4999	ΠΑΝΩ ΑΠΟ 5000
ΑΠΟ 1 ΕΩΣ 80	40	80	3840	5376	6528
ΑΠΟ 80 ΕΩΣ 120	65	120	6960	9744	11832
ΑΠΟ 120 ΕΩΣ 200	110	200	17520	24528	29784
ΑΠΟ 200 ΕΩΣ 300	200	300	41520	58128	70584
ΠΑΝΩ ΑΠΟ 300	400				

Με την παρ. 2 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη επιβατικού αυτοκινήτου ιδιωτικής χρήσης, ορίζεται ως εξής:

αα) για τα αυτοκίνητα μέχρι χίλια διακόσια (1.200) κυβικά εκατοστά σε τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ, ββ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των χιλίων διακοσίων (1.200) κυβικών εκατοστών προστίθενται εξακόσια (600) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά μέχρι τα δύο χιλιάδες (2.000) κυβικά εκατοστά, γγ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα των δύο χιλιάδων (2.000) κυβικών εκατοστών προστίθενται εννιακόσια (900) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά και μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά και δδ) για αυτοκίνητα μεγαλύτερα από τρεις χιλιάδες (3.000) κυβικά εκατοστά προστίθενται χίλια διακόσια (1.200) ευρώ ανά εκατό (100) κυβικά εκατοστά.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Επιβατικά Ι.Χ. (μεσοσταθμική αύξηση περίπου 60%)

ΕΠΙΒΑΤΙΚΑ Ι.Χ. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ						
ΚΥΒΙΚΑ ΕΚΑΤΟΣΤΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ /100 cc	cc	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ /100cc	cc	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
από 1 έως 1200		1200	3.000		1200	4.000
πάνω από 1200 έως 2000	300	2000	5.400	600	2000	8.800
πάνω από 2000	500	3000	10.400	900	3000	17.800

α/ρ

έως 3000						
πάνω από 3000	700			1200		

Η μείωση λόγω παλαιότητας από 5 έως 10 έτη 30% και πάνω από 10 έτη 50% παραμένει.

Με την παρ. 3 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη ορίζεται για μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα και μη, ολικού μήκους μέχρι πέντε (5) μέτρα, στο ποσό των τεσσάρων χιλιάδων (4.000) ευρώ, ενώ για τα πάνω από πέντε (5) μέτρα το ποσό αυτό αυξάνεται κατά δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ το μέτρο.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Σκάφη ανοικτού τύπου

ΣΚΑΦΗ ΑΝΟΙΚΤΟΥ ΤΥΠΟΥ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
μέχρι 5 μέτρα			3.000			4.000
πάνω από 5 μέτρα			4.000	2.000		

Δηλαδή, για σκάφη ανοικτού τύπου άνω των 5 μέτρων δεν θα υπολογίζεται σταθερό ποσό 4000 αλλά θα αυξάνεται ανά μέτρο 2000 ευρώ πχ 6 μέτρα 6.000 ευρώ, 7 μέτρα 8.000 ευρώ κλπ.

Με την παρ. 4 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη ορίζεται για ιστιοφόρα ή μηχανοκίνητα ή μικτά σκάφη με χώρο ενδιαίτησης, ολικού μήκους μέχρι και επτά (7) μέτρα, δώδεκα χιλιάδες (12.000) ευρώ, πάνω από επτά (7) και μέχρι δέκα (10) μέτρα προστίθενται τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δέκα (10) και μέχρι δώδεκα (12) μέτρα προστίθενται επτά χιλιάδες πεντακόσια (7.500) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δώδεκα (12) και μέχρι δεκαπέντε (15) μέτρα δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαπέντε (15) και μέχρι δεκαοκτώ (18) μέτρα είκοσι δύο χιλιάδες πεντακόσια (22.500) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους, πάνω από δεκαοκτώ (18) και μέχρι είκοσι δύο (22) μέτρα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους και πάνω από είκοσι δύο (22) μέτρα προστίθενται πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ανά επιπλέον μέτρο μήκους.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Σκάφη με χώρους ενδιαίτησης:

ΣΚΑΦΗ ΜΕ ΧΩΡΟΥΣ ΕΝΔΙΑΙΤΗΣΗΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/Μ	ΜΕΤΡΑ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
μέχρι 7 μέτρα		7	8.000		7	12.000
πάνω από 7 έως 10	2.000	10	14.000	3.000	10	21.000
πάνω από 10 έως 12	5.000	12	24.000	7.500	12	36.000
πάνω από 12 έως 15	10.000	15	54.000	15.000	15	81.000
πάνω από 15 έως 18	15.000	18	99.000	22.500	18	148.500
πάνω από 18 έως 22	20.000	22	179.000	30.000	22	268.500
πάνω από 22	35.000	25		50.000	25	

Με την παρ. 5 του άρθρου αυτού, η ετήσια αντικειμενική δαπάνη, εξωτερικής δεξαμενής κολύμβησης που προκύπτει για τον κύριο ή κάτοχο αυτής, ορίζεται, ανάλογα με την επιφάνεια της, ανά κλίμακα, σε εκατόν εξήντα (160) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο μέχρι τα εξήντα (60) τετραγωνικά μέτρα και σε τριακόσια (320) ευρώ το τετραγωνικό μέτρο για επιφάνεια άνω των εξήντα (60) τετραγωνικών μέτρων.

Σε μορφή πίνακα τα προαναφερόμενα, σε σχέση και με το προηγούμενο έτος έχουν ως εξής:

Πισίνες εξωτερικές (αύξηση 60%)

ΠΙΣΙΝΕΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
Μέχρι 60 τμ	100	60	6.000	160	60	9.600
Πάνω από 60	200	80		300	80	

Για τις εσωτερικές πισίνες τα ανωτέρω ποσά διπλασιάζονται:

ΠΙΣΙΝΕΣ						
ΜΕΤΡΑ	ΧΡΗΣΗ 2010			ΧΡΗΣΗ 2011		
	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ	ΤΙΜΗ/ΤΜ	ΤΜ	ΑΝΤ. ΔΑΠΑΝΗ
Μέχρι 60 τμ	100	120	12.000	320	60	19.200
Πάνω από 60	200	160		640	80	

Πχ πισίνα εξωτερική 100 τ.μ τεκμήριο 22.400 ευρώ
 Πισίνα εσωτερική 100 τμ τεκμήριο 44.800 ευρώ

Παραθέτουμε 5 χαρακτηριστικά παραδείγματα τεκμαρτού εισοδήματος που θα προκύπτει με τα νέα τεκμήρια.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 100)	4500
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Σύνολο	15900

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 120)	5800
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 80)	1600
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Αυτοκίνητο 1400cc	5200
Σύνολο	24000

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 150)	9100
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 100)	2250
Αυτοκίνητο 2000cc	8800
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Σκάφος ανοικτό 6μ	6000
Σύνολο	37550

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 250 μονοκατ)	29520
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 100)	2700
Αυτοκίνητο 3500cc	23800
Αυτοκίνητο 1600cc	6400
Αυτοκίνητο 1000cc	4000
Σκάφος με χώρους ενδιαίτησης μετ 12	36000
Πισίνα 80 τ.μ.	16.000
Σύνολο	123.420
ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 5ο	Τεκμήριο
Έγγαμος	5000
Σπίτι (κύρια κατοικία τ.μ. 400 μονοκ)	89520
Σπίτι (δευτ κατοικία τ.μ. 150 μονοκ)	5460

Αυτοκίνητο 3500cc	23800
Αυτοκίνητο 1800cc	7600
Αυτοκίνητο 1400cc	5200
Σκάφος με χώρους ενδιαίτησης μετ 15	81000
Πισίνα 100 τ.μ.	22400
Σύνολο	239980

Σημειώνεται ότι στα παραπάνω παραδείγματα για τις κατοικίες θα υπάρχει προσαύξηση 40% για τις τιμές ζώνης από 2.800 – 4.999 και 70% για τις τιμές ζώνης από 5.000 ευρώ και άνω το τ.μ.

Με τις διατάξεις της **παρ. 6** του άρθρου αυτού, αναστέλλεται η εφαρμογή του πόθεν έσχες από 17.12.2010 μέχρι 31.12.2013 για την απόκτηση (αγορά ή ανέγερση ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση) όλων των ακινήτων. Η διάταξη αυτή κρίνεται σκόπιμη για την τόνωση της αγοράς των ακινήτων και κυρίως την υποβοήθηση της ανάπτυξης των τουριστικών- εξοχικών κατοικιών, η οποία έχει πληγεί σημαντικά από την υφιστάμενη οικονομική κρίση.

Επί του άρθρου 29

Η χώρα μας, από το τέλος του 2009, αντιμετωπίζει τα αποτελέσματα της μεγαλύτερης κρίσης της πρόσφατης ιστορίας της. Η Κυβέρνηση στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της πρωτοφανούς οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης της χώρας, των δυσμενών συνθηκών στην εγχώρια και διεθνή αγορά και της ανάγκης προστασίας και προαγωγής του γενικότερου δημόσιου συμφέροντος, έχει ήδη λάβει και εισηγείται τη λήψη κατεπειγόντων μέτρων.

Η δεινή αυτή δημοσιονομική κατάσταση πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα, με σημαντικές τομές και πρωτοβουλίες και με τήρηση των αρχών της ισότητας, της αναλογικότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Κάθε πολίτης καλείται να συμμετέχει στην εθνική αυτή προσπάθεια και ανάλογα με την ικανότητά του να συνεισφέρει στα δημόσια βάρη.

Με δεδομένη την εξόχως δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η χώρα μας, με το τεράστιο δημοσιονομικό έλλειμμα και το υπέρογκο δημόσιο χρέος και με γνώμονα το δημοσιονομικό συμφέρον της χώρας επιβάλλεται ειδική εισφορά στα φυσικά πρόσωπα και έκτακτη εισφορά σε αντικειμενικές δαπάνες, τηρώντας βασικές αρχές φορολογικής δικαιοσύνης, όπως είναι η αρχή της ίσης μεταχείρισης αναλόγως της φοροδοτικής ικανότητας.

Η ειδική εισφορά των φυσικών προσώπων επιβάλλεται στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ, επί του ετήσιου συνολικού καθαρού ατομικού εισοδήματος, πραγματικό ή τεκμαρτό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο καθώς και στο εισόδημα σχολάζουσας κληρονομιάς, έτσι όπως προκύπτει από τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 2011. Το τεκμαρτό εισόδημα λαμβάνεται υπόψη πριν από τις μειώσεις του άρθρου 19 του ΚΦΕ.

Η ειδική εισφορά, που επιβάλλεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα, υπολογίζεται ως εξής:

- α) 12.001-20.000 ευρώ 1%.

- β) 20.001 – 50.000 ευρώ 2%
 γ) 50.001 και 100.000 άνω 3%
 δ) 100.001 και άνω 4%

ε) Για το συνολικό καθαρό εισόδημα, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Βουλής, των Βουλευτών, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, των Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειαρχών και των Δημάρχων, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή 5%.

Ορίζεται ότι το ποσό της έκτακτης εισφοράς περιορίζεται αναλόγως, σε κάθε περίπτωση ώστε το συνολικό καθαρό εισόδημα που προκύπτει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς να μην υπολείπεται του καθαρού εισοδήματος που απομένει μετά την αφαίρεση της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, η οποία υπολογίστηκε με την εφαρμογή του αμέσως προηγούμενου συντελεστή.

Επίσης, για λόγους κοινωνικής ευαισθησίας, εξαιρούνται:

- Οι εφάπαξ αποζημιώσεις των φυσικών προσώπων που καταβάλλονται λόγω διακοπής της εργασιακής σχέσης ή τα εφάπαξ καταβαλλόμενα βοηθήματα από τα ταμεία προνοίας και τους άλλους ασφαλιστικούς οργανισμούς των δημοσίων υπαλλήλων σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.
- Οι μακροχρόνια άνεργοι που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα ανέργων του ΟΑΕΔ καθώς και όσοι λαμβάνουν επίδομα ανεργίας από τον εν λόγω οργανισμό, εφόσον κατά τον χρόνο της βεβαίωσης δεν έχουν πραγματικά εισοδήματα.

Ο τρόπος υπολογισμού της ειδικής εισφοράς των φυσικών προσώπων ορίζεται στο συνολικό καθαρό εισόδημα με διαφοροποιούμενους συντελεστές που αυξάνονται ανάλογα με το ύψος του συνολικού καθαρού εισοδήματος, ως εξής:

α) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από δώδεκα χιλιάδες ένα (12.001) ευρώ έως είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή ένα τοις εκατό (1%).

β) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από είκοσι χιλιάδες ένα (20.001) ευρώ έως και πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή δύο τοις εκατό (2%) επί ολόκληρου του ποσού.

γ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από πενήντα χιλιάδες ένα (50.001) ευρώ έως και εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τρία τοις εκατό (3%) επί ολόκληρου του ποσού.

δ) Για συνολικό καθαρό εισόδημα από εκατό χιλιάδες ένα (100.001) ευρώ και άνω, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή τέσσερα τοις εκατό (4%) επί ολόκληρου του ποσού.

ε) Για το συνολικό καθαρό εισόδημα, του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Βουλής, των Βουλευτών, του Προέδρου και των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, των Υπουργών, των Αναπληρωτών Υπουργών και Υφυπουργών, των Γενικών και Ειδικών Γραμματέων Υπουργείων, των Γενικών Γραμματέων των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, των Περιφερειαρχών και των Δημάρχων, η ειδική εισφορά υπολογίζεται με συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%) επί ολόκληρου του ποσού.

Τέλος, ορίζεται ότι η εισφορά στα φυσικά πρόσωπα βεβαιώνεται και εξοφλείται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία βεβαίωσης της εισφοράς, ενώ οι επόμενες δόσεις είναι καταβλητέες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της εν λόγω εισφοράς αντίστοιχα. Επίσης, ορίζεται ότι το κατώτερο ποσό της κάθε δόσης, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ και σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής παρέχεται έκπτωση πέντε (5%) τοις εκατό.

Η Κυβέρνηση κατανοεί ότι τα προτεινόμενα μέτρα είναι επώδυνα. Είναι όμως απαραίτητα για να αυξηθούν τα έσοδα και να συνεχιστεί η λειτουργία του κράτους. Για να διατηρηθεί η δυνατότητα να καταβάλλονται μισθοί και συντάξεις, και να ανταποκρίνεται το κράτος στις συνταγματικές του υποχρεώσεις, που είναι η ασφάλεια, η υγεία, η παιδεία και η κοινωνική πολιτική. Πρέπει να προστατευθεί το υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, που υπό τις παρούσες πρωτόγνωρες ιστορικά δυσμενείς συνθήκες της οικονομίας αποτελεί πρωτίστως εθνικό συμφέρον.

Επιπλέον με την **παρ.6**, για λόγους δημοσιονομικούς και θέλοντας να μην αδικηθούν τα χαμηλά εισοδήματα που δεν μπορούν να καταναλώσουν στο ίδιο βαθμό με τα υψηλά εισοδήματα, τα οποία έχουν άλλη καταναλωτική ικανότητα και ωφελήθηκαν με μειώσεις στους φόρους τους, το ποσό του φόρου που εκπίπτει από τον συνολικό φόρο για το οικονομικό έτος 2011, δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ ανά φορολογούμενο. Στις περιπτώσεις που έχει γίνει εκκαθάριση των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος του οικονομικού έτους 2011 και έχει συμψηφιστεί φόρος μεγαλύτερος από τριακόσια (300) ευρώ, ο επί πλέον αυτός φόρος βεβαιώνεται με την ειδική εισφορά φυσικών προσώπων όπως αυτή προβλέπεται στις προηγούμενες παραγράφους 4 και 5.

Επί του άρθρου 30

Επιπλέον, για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο επιβάλλεται έκτακτη εισφορά στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης που προκύπτουν από την κυριότητα ή κατοχή επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης, σκαφών αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, αεροσκαφών, ελικοπτέρων και ανεμοπτερόων καθώς και δεξαμενών κολύμβησης, όπως αυτά προκύπτουν από τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2011.

Η έκτακτη εισφορά που επιβάλλεται στα ποσά της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης της προηγούμενης παραγράφου, υπολογίζεται αναλυτικά ως εξής:

α) Για επιβατικά αυτοκίνητα άνω των χιλίων εννιακοσίων είκοσι εννέα (1.929) κυβικών εκατοστών, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%). Από την επιβολή της έκτακτης εισφοράς εξαιρούνται τα επιβατικά αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης, με παλαιότητα άνω των δέκα (10) ετών από το έτος πρώτης κυκλοφορίας τους στην Ελλάδα.

β) Για σκάφη αναψυχής ιδιωτικής χρήσης, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης του σκάφους επί

συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%). Δεν λαμβάνεται υπόψη η δαπάνη για την αμοιβή του πληρώματος. Από την επιβολή της έκτακτης εισφοράς εξαιρούνται τα μηχανοκίνητα σκάφη ανοικτού τύπου, ταχύπλοα ή μη, ολικού μήκους μέχρι έξι (6) μέτρα.

γ) Για αεροσκάφη, ελικόπτερα και ανεμόπτερα, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).

δ) Για δεξαμενές κολύμβησης, εσωτερικές και εξωτερικές, η έκτακτη εισφορά ισούται με το γινόμενο του ποσού της ετήσιας αντικειμενικής δαπάνης επί συντελεστή πέντε τοις εκατό (5%).

Τέλος, ορίζεται ότι η εισφορά στα φυσικά πρόσωπα βεβαιώνεται και εξοφλείται σε έξι (6) ίσες μηνιαίες δόσεις. Η πρώτη δόση είναι καταβλητέα μέχρι την τελευταία εργάσιμη για τις δημόσιες υπηρεσίες, ημέρα του επόμενου μήνα από την ημερομηνία βεβαίωσης της εισφοράς, ενώ οι επόμενες δόσεις είναι καταβλητέες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου μήνα της εν λόγω εισφοράς αντίστοιχα. Επίσης, ορίζεται ότι το κατώτερο ποσό της κάθε δόσης, δεν μπορεί να είναι μικρότερο των τριακοσίων (300) ευρώ και σε περίπτωση εφάπαξ καταβολής παρέχεται έκπτωση πέντε (5%) τοις εκατό.

Παραθέτουμε τα ποσά της έκτακτης εισφοράς που προκύπτουν από την κατοχή και χρήση των πιο κάτω περιουσιακών στοιχείων ως παραδείγματα, η οποία σε κάθε περίπτωση ισοδυναμεί με το 5% του τεκμηρίου των δηλώσεων οικονομικού έτους 2011:

Αυτοκίνητα				
	ΚΥΒ ΕΚΑΤ	ΤΕΚΜΗΡΙΟ	ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΙΣΦΟΡΑ	
			ΠΟΣΟΣΤΟ	ΕΙΣΦΟΡΑ
	1926 -	5178	5%	259
	2000	5400	5%	270
	2100	5900	5%	295
	2200	6.400,00	5%	320
	2300	6.900,00	5%	345
	2400	7.400,00	5%	370
	2500	7.900,00	5%	395
	3000	10.400,00	5%	520
	3500	13.900,00	5%	695
	4000	17.400,00	5%	870
	4500	20.900,00	5%	1045
	5000	24.400,00	5%	1220
Αεροσκάφη				
Ανεμόπτερα				
Τεκμήριο		8000	5%	400
Με κινητήρα εσωτερικής καύσης				
150HP		65000	5%	3250
230		105000	5%	5250

JET				
Λίμπρες ώθησης 500		100000	5%	5000
Λίμπρες ώθησης 1000		200000	5%	10000
Πισίνες				
Εξωτερική 80τμ		10000	5%	500
Εσωτερική 60τμ		12000	5%	600
ΣΚΑΦΗ				
Ανοικτού τύπου πάνω από 6μ		4000	5%	200

Σκάφη με χώρο ενδιαίτησης				
Μέτρα		Τεκμήριο	ΠΟΣΟΣΤΟ	ΕΙΣΦΟΡΑ
Μέχρι 7		8000	5%	400
8		10000	5%	500
10		14000	5%	700
12		24000	5%	1200
15		54000	5%	2700
18		99000	5%	4950
22		179000	5%	8950
30		467000	5%	23350

Επί του άρθρου 31

Διαπιστώνεται ότι, περίπου 700.000 επιτηδευματίες και ελεύθεροι επαγγελματίες δηλώνουν καθαρά κέρδη κάτω του αφορολογήτου ορίου των 12.000 ευρώ. Δεδομένων των δημοσιονομικών συνθηκών τις οποίες διέρχεται η χώρα μας προτείνεται η θέσπιση ελάχιστου φόρου εισοδήματος από τη δραστηριότητα των εμπορικών επιχειρήσεων και των ελευθέρων επαγγελματιών ούτως ώστε να ενισχυθούν τα δημόσια έσοδα.

Σημειώνεται ότι δεν καταργείται ο λογιστικός προσδιορισμός και το ποσό του ελάχιστου φόρου επιβάλλεται μόνο στις περιπτώσεις εκείνες που προκύπτει μικρότερος φόρος με βάση τα δηλούμενα καθαρά κέρδη.

Με τον τρόπο αυτό δεν επιβαρύνονται οι ειλικρινείς φορολογούμενοι (επιτηδευματίες και ελεύθεροι επαγγελματίες) που δηλώνουν μεγαλύτερα ποσά και όλοι πλέον θα συνεισφέρουν στη διαχείριση των κοινών της χώρας με τη θέσπιση του ελάχιστου φόρου.

Τα κριτήρια που τίθενται είναι ο πληθυσμός και η τιμή ζώνης, που ασκείται η δραστηριότητα. Εξαιρούνται από τις νέες αυτές διατάξεις οι επιτηδευματίες για τα πρώτα πέντε έτη της άσκησης της δραστηριότητάς τους και όσοι επιτηδευματίες πρόκειται να συνταξιοδοτηθούν κατά τα επόμενα τρία έτη.

Επί του άρθρου 32

Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 32 προβλέπεται ότι η απαλλαγή της παρ. 11 του άρθρου 12 του Κ.Φ.Ε. δεν αίρεται όταν τα ταμεία ασφάλισης που έχουν συσταθεί με νόμο συστήνουν ενέχυρο ή

συνάπτουν πράξεις (repos – reverse repos) με βάση τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 3632/1928 (ΦΕΚ 137 Α') επί των ανωτέρω τίτλων και με την προϋπόθεση ότι εξακολουθούν να είναι δικαιούχοι των τόκων που προκύπτουν από τους υπόψη τίτλους μέχρι τη λήξη αυτών. Η ρύθμιση αυτή γίνεται για τη διευκόλυνση πραγματοποίησης πράξεων διαχείρισης επί του χαρτοφυλακίου των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων, με στόχο τη βελτίωση της αποδοτικότητας του χαρτοφυλακίου τους και τη βελτίωση της ρευστότητας των ασφαλιστικών φορέων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 3** του άρθρου 32 επεκτείνεται σε όλους τους φορείς, δημόσιους και ιδιωτικούς η γενική υποχρέωση ηλεκτρονικής υποβολής όλων των απαραίτητων στοιχείων οικονομικού και φορολογικού ενδιαφέροντος προς τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, προκειμένου να καθίσταται δυνατός ο έλεγχος και η διασταύρωσή τους με τα υποβαλλόμενα από τους φορολογούμενους στοιχεία προς τις αρμόδιες φορολογικές αρχές και να ακολουθείται η διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης των φόρων που αφορούν τα εισοδήματα ή τα περιουσιακά στοιχεία τους (κινητά και ακίνητα). Για το λόγο αυτό παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών για τον καθορισμό των κατάλληλων μορφότυπων ηλεκτρονικής διαβίβασης των πληροφοριών και όλων των άλλων αναγκαίων στοιχείων έτσι ώστε να διαβιβάζονται από τους υπόχρεους φορείς με τρόπο άμεσα αξιοποιήσιμο από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου.

Επί του άρθρου 33

Λόγω της οικονομικής και δημοσιονομικής κρίσης και με σκοπό την αντιμετώπιση των έκτακτων αναγκών της ελληνικής οικονομίας, με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 1** του άρθρου αυτού τροποποιείται η κλίμακα υπολογισμού του φόρου ακίνητης περιουσίας φυσικών προσώπων, με μείωση του αφορολόγητου ποσού από τις 400.000€ στις 200.000€.

Με σκοπό τη διευκόλυνση των πολιτών στην εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων, με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 3** του άρθρου αυτού ορίζεται ότι, για τα έτη 2010 και 2011, ο φόρος ακίνητης περιουσίας που αναλογεί στα φυσικά πρόσωπα καταβάλλεται σε δόσεις, ανεξαρτήτως του χρόνου βεβαίωσης του φόρου.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 4** του άρθρου αυτού προστίθεται παράγραφος 5 στο τέλος της ενότητας Α του άρθρου 34 του Κώδικα φορολογίας κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, σύμφωνα με την οποία, εξαιρούνται από την επιβολή του φόρου δωρεάς και γονικής παροχής οι δωρεές και γονικές παροχές που συνιστώνται αποκλειστικά για την αγορά ή ανέγερση ακινήτων, εφόσον πρόκειται για δαπάνη η οποία, κατά τις διατάξεις του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, δεν προσauξάνει την ετήσια δαπάνη των φορολογουμένων. Οι δωρεές και γονικές παροχές αυτές δεν θεωρούνται δωρεές. Με τη ρύθμιση αυτή, με την οποία γίνεται προσπάθεια τόνωσης της αγοράς ακινήτων, θα υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση τόσο στη φορολογία δωρεών – γονικών παροχών, όσο και στη φορολογία εισοδήματος.

Επί του άρθρου 34

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού, μετατάσσονται από το μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ (13%) στον κανονικό συντελεστή (23%) τα μη αλκοολούχα ποτά, εκτός από το μη αεριούχο νερό, καθώς και οι υπηρεσίες εστίασης γενικά. Υπηρεσίες εστίασης είναι η παράδοση τροφίμων και ποτών η οποία συνοδεύεται με υπηρεσίες οι οποίες είναι απαραίτητες για την επιτόπια κατανάλωσή τους (διάθεση χώρου, απαραίτητου εξοπλισμού για την επιτόπια κατανάλωση – όπως τραπέζια, καθίσματα, κλπ. - διάθεση σερβιτσιών, υπηρεσίες σερβιρίσματος, καθαριότητα του χώρου, κλπ.). Πρόκειται για την επιτόπια κατανάλωση γευμάτων σε εστιατόρια, ταβέρνες, οινομαγειρεία, πιτσαρίες, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες, ζαχαροπλαστεία και λοιπές παρόμοιες επιχειρήσεις.

Για λόγους ίσης μεταχείρισης μετατάσσεται στον κανονικό συντελεστή και η παράδοση έτοιμων γευμάτων από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων, τα οποία παραλαμβάνονται από τους πελάτες ή αποστέλλονται στον τόπο που υποδεικνύεται από τον πελάτη. Δεδομένου ότι στην περίπτωση αυτή δεν παρέχονται σημαντικές υπηρεσίες για την κατανάλωση των εν λόγω ειδών, οι σχετικές πράξεις συνιστούν παράδοση αγαθών.

Η μετάταξη αυτή κρίθηκε επιβεβλημένη για την αντιμετώπιση των δημοσιονομικών αναγκών της χώρας μας, στα πλαίσια της ιδιαίτερα κρίσιμης τρέχουσας οικονομικής συγκυρίας.

Με την παρ. 2 ορίζεται ότι η μετάταξη των αγαθών και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1 ισχύει από 1^{ης} Σεπτεμβρίου 2011.

Συγκεκριμένα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου αυτού αντικαθίστανται ή καταργούνται ορισμένες διατάξεις του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ και ειδικότερα:

Περίπτωση α)

Με την περίπτωση α) αντικαθίσταται η περίπτωση 27 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α., προβλέποντας ότι οι χυμοί φρούτων και λαχανικών που περιλαμβάνονται στη Δ.Κ. 2009 μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή (23%).

Περίπτωση β)

Με την περίπτωση β) αντικαθίσταται η περίπτωση 28 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α. Με την τροποποίηση αυτή διευκρινίζεται ότι τα έτοιμα ροφήματα και παρόμοια είδη της Δ.Κ. 2106 μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή.

Περίπτωση γ)

Με την περίπτωση γ) αντικαθίσταται η περίπτωση 29 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ, προβλέποντας ότι στο μειωμένο συντελεστή (13%) παραμένουν μόνο τα φυσικά ή τεχνητά μεταλλικά χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών μη αρωματισμένα και μη αεριούχα νερά, ενώ τα αεριούχα νερά (φυσικά ή τεχνητά) μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή (23%).

Περίπτωση δ)

Με την περίπτωση δ) καταργείται η περίπτωση 30 του Κεφαλαίου Α. ΑΓΑΘΑ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α.. Με την κατάργηση της παραγράφου

αυτής μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή τα μη αλκοολούχα ποτά (αναψυκτικά, κλπ.).

Περίπτωση ε)

Με την περίπτωση ε) καταργείται η περίπτωση 6 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα Φ.Π.Α. Με την κατάργηση της παραγράφου αυτής μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή οι «υπηρεσίες εστίασης». Επιπλέον των όσων διευκρινίσθηκαν ανωτέρω σε σχέση με τις υπηρεσίες αυτές, επισημαίνεται ότι οι δραστηριότητες «εστίασης» χαρακτηρίζονται από ένα σύνολο στοιχείων και πράξεων, εκτεινόμενων από την παρασκευή προκαθορισμένων ή κατά παραγγελία εδεσμάτων ή γευμάτων, με βρασμό, τηγάνισμα, ψήσιμο ή άλλο τρόπο προς άμεση κατανάλωση, μέχρι και το σερβίρισμά τους από το προσωπικό της επιχείρησης σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους αυτής, με έπιπλα, σερβίτσια, βεσιτάριο, τουαλέτα, κλπ. Κατά συνέπεια στις περιπτώσεις αυτές προέχει σαφώς η «υπηρεσία», η οποία αποσκοπεί στο να καταστήσει περισσότερο ευχάριστη την επί τόπου κατανάλωση σε κατάλληλο περιβάλλον, αφού η παράδοση τροφής αποτελεί ένα μόνο από τα κριτήρια για την επιλογή της επιχείρησης από τον πελάτη.

Παροχή υπηρεσίας εστίασης συνιστά και η τροφοδοσία (catering), εφόσον αυτή δεν συνίσταται σε απλή παράδοση φαγητού αλλά σε ένα σύνολο στοιχείων και πράξεων κατά τα παραπάνω, με τη διαφορά ότι οι πράξεις αυτές δεν πραγματοποιούνται στο σύνολό τους στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης, αλλά μέρος αυτών (σερβίρισμα), πραγματοποιείται σε τόπο υποδεικνυόμενο από τον πελάτη.

Η εν λόγω διάταξη συνδέεται άμεσα με τη διάταξη της περίπτωσης στ) με την οποία μετατάσσεται στον κανονικό συντελεστή η παράδοση έτοιμων προς άμεση κατανάλωση εδεσμάτων, γευμάτων και πρόχειρων γευμάτων από τις ανωτέρω επιχειρήσεις, στην περίπτωση που η παράδοση αυτή δεν συνοδεύεται από τις κατάλληλες υπηρεσίες για την επιτόπια κατανάλωσή τους και κατά συνέπεια χαρακτηρίζονται ως παραδόσεις αγαθών. Από το συνδυασμό των δύο αυτών διατάξεων [περιπτώσεις ε) και στ)] προκύπτει ότι η διάθεση έτοιμων προς άμεση κατανάλωση γευμάτων υπάγεται στον κανονικό συντελεστή, ανεξάρτητα εάν πρόκειται για παροχή υπηρεσίας ή για παράδοση αγαθών, με στόχο την ίση αντιμετώπιση των πράξεων αυτών και την αποφυγή προβλημάτων αθέμιτου ανταγωνισμού.

Περίπτωση στ)

Με την περίπτωση αυτή καταργείται η ένδειξη (Ι) πριν την περίπτωση 1 του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ, καθώς και η παράγραφος ΙΙ στο τέλος του Κεφαλαίου αυτού και προστίθεται νέο Κεφάλαιο Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Κατ' αρχήν η τροποποίηση αυτή έχει νομοτεχνικό χαρακτήρα, προκειμένου να καταστεί σαφέστερη η εξαίρεση αγαθών και υπηρεσιών από το Παράρτημα ΙΙΙ του Κώδικα ΦΠΑ, για τα οποία δεν εφαρμόζεται ο μειωμένος συντελεστής, αλλά υπάγονται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 21 του Κώδικα αυτού. Αυτό επιτυγχάνεται με την υιοθέτηση νέου Κεφαλαίου Γ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ, στην παράγραφο 1 του οποίου επαναλαμβάνεται η ισχύουσα διάταξη της παραγράφου ΙΙ του Κεφαλαίου Β. ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ.

Παράλληλα με τη νέα παράγραφο 2 του Κεφαλαίου αυτού προβλέπεται ότι δεν περιλαμβάνεται στο Παράρτημα ΙΙΙ και κατά συνέπεια δεν υπάγεται στο μειωμένο συντελεστή η παράδοση παρασκευασμένων γευμάτων τα οποία είναι έτοιμα προς άμεση κατανάλωση.

Με τη διάταξη αυτή προβλέπεται ότι υπάγεται στον κανονικό συντελεστή η παράδοση έτοιμων φαγητών (εδεσμάτων, γευμάτων και πρόχειρων γευμάτων, σαλατών, κρύων σάντουιτς κλπ.), τα οποία είναι δυνατόν να καταναλωθούν άμεσα χωρίς καμία περαιτέρω προετοιμασία. Πρόκειται για τα φαγητά που παρασκευάζονται με βρασμό, ψήσιμο, τηγάνισμα, ζέσταμα, ανάμειξη υλικών κλπ. και πωλούνται σε πακέτα από εστιατόρια, ταβέρνες, οινομαγειρεία, πιτσαρίες, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες, και λοιπές παρόμοιες επιχειρήσεις, ανεξάρτητα εάν παραλαμβάνονται από τον ίδιο τον πελάτη στις εγκαταστάσεις των επιχειρήσεων αυτών ή αποστέλλονται με ευθύνη των επιχειρήσεων αυτών στον τόπο που υποδεικνύεται από τον πελάτη (σπίτι, γραφείο, ή σε άλλο τόπο). Ως συναφείς επιχειρήσεις νοούνται οι κινητές καντίνες, οι επιχειρήσεις διάθεσης έτοιμων γευμάτων από πάγκους σε γήπεδα κ.λπ. ή από μπαρ κινηματογράφων, θεάτρων, οι επιχειρήσεις τροφοδοσίας (catering) που απλώς προμηθεύουν έτοιμα γεύματα χωρίς περαιτέρω υπηρεσίες σερβιρίσματος, κλπ.

Με τη διάταξη αυτή μετατάσσονται στον κανονικό συντελεστή τα γεύματα τα οποία είναι έτοιμα προς κατανάλωση (μαγειρεμένα, ψημένα, τηγανισμένα κλπ. ή απλώς παρασκευασμένα όπως οι έτοιμες σαλάτες, κρύα σάντουιτς) που παραδίδονται ως «πακέτα» από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων που παρασκευάζουν έτοιμα προς άμεση κατανάλωση φαγητά. Κατά την έννοια αυτή ο κανονικός συντελεστής εφαρμόζεται στα έτοιμα γεύματα που παραδίδονται από επιχειρήσεις που δεν διαθέτουν αίθουσα για επιτόπια κατανάλωση, όπως είναι επιχειρήσεις κατασκευής και διανομής πίτσας, κινέζικων γευμάτων, σούπερ μάρκετ που παραδίδουν έτοιμα μαγειρεμένα φαγητά, καθώς και από επιχειρήσεις πώλησης σάντουιτς, τυροπιτών και λοιπών παρόμοιων σνακς, συμπεριλαμβανομένων των ειδών αυτών που πωλούνται από αρτοποιεία.

Στην περίπτωση παράδοσης ως «πακέτο» από εστιατόρια, ταβέρνες, πιτσαρίες, οινομαγειρεία, ψητοπωλεία, ταχυφαγεία, καφετέριες και συναφή καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων που παρασκευάζουν έτοιμα προς άμεση κατανάλωση φαγητά, ο κανονικός συντελεστής εφαρμόζεται σε όλα τα αγαθά που περιέχονται στο πακέτο, συμπεριλαμβανομένων και των γλυκών, ενώ ο κανονικός συντελεστής δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση παράδοσης γλυκών από ζαχαροπλαστεία ή αρτοποιεία, τα οποία δεν καταναλώνονται επί τόπου, αλλά παραλαμβάνονται για κατανάλωση εκτός των καταστημάτων αυτών.

Αντίθετα δεν υπάγονται στον κανονικό συντελεστή, αλλά παραμένουν στο μειωμένο συντελεστή (13%) τα είδη που παραδίδονται από κυλικεία που λειτουργούν εντός εκπαιδευτικών και νοσηλευτικών επιχειρήσεων ή ιδρυμάτων, καθώς και εντός ιδρυμάτων που παρέχουν κοινωνική πρόνοια. Η διάταξη αυτή αφορά τα κυλικεία που λειτουργούν εντός σχολείων, πανεπιστημίων, λοιπών εκπαιδευτικών επιχειρήσεων, νοσοκομείων, κλινικών δημόσιου ή ιδιωτικού

τομέα και ιδρύματα κοινωνικής πρόνοιας, όπως γηροκομεία, άσυλα, κλπ.

Επίσης, ο μειωμένος συντελεστής (13%) συνεχίζει να εφαρμόζεται στα τυποποιημένα είδη διατροφής που παρασκευάζονται για ευρεία κατανάλωση, και παρουσιάζονται στα σημεία πώλησης συσκευασμένα, όπως κονσέρβες, αλλαντικά, αλίπαστα, έτοιμες σαλάτες, όπως ρώσικη, ταραμοσαλάτα, τυροσαλάτα, κλπ., καθώς και είδη διατροφής που παρουσιάζονται σε μεγάλες συσκευασίες ή μεγάλες ποσότητες και διατίθενται χύμα ή κομμένα σε μικρότερες ποσότητες, όπως αλλαντικά, αλίπαστα, τυριά, ελιές, τουρσί και λοιπά παρόμοια.

Με την παρ. 2 προβλέπεται ότι οι μετατάξεις αγαθών και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στο παρόν άρθρο θα εφαρμοστούν από 1^{ης} Σεπτεμβρίου του 2011, προκειμένου να ελαχιστοποιηθούν οι όποιες αρνητικές επιπτώσεις στον τουριστικό κλάδο κατά το τρέχον έτος.

Επί του άρθρου 35

Με τις προτεινόμενες διατάξεις γίνεται αναπροσαρμογή των ετήσιων τελών κυκλοφορίας όλων των επιβατικών και επαγγελματικών αυτοκινήτων οχημάτων ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, τα οποία αυξάνονται μεσοσταθμικά κατά ποσοστό 10%, εκτός των τελών των επιβατικών ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης οχημάτων που έχουν ταξινομηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα μετά την 1.11.2010, τα οποία αυξάνονται μεσοσταθμικά κατά ποσοστό 12%, προκειμένου να ομαλοποιηθούν οι άνισες διαφορές που προκύπτουν από την ταξινόμηση ίδιων αυτοκινήτων πριν και μετά την 1.11.2010.

Από τις γενικές αυτές ρυθμίσεις και για τον εξορθολογισμό του τρόπου υπολογισμού των τελών κυκλοφορίας, καθορίστηκαν νέες τιμές για τα τέλη που αφορούν στη δοκιμαστική κυκλοφορία, τη χορήγηση προσωρινής άδειας κυκλοφορίας, τα τέλη των δίτροχων και τρίτροχων μοτοποδηλάτων, τη χορήγηση του σήματος των οχημάτων που απαλλάσσονται από τα τέλη κυκλοφορίας καθώς και των τελών που επιβάλλονται σε αλλοδαπά αυτοκίνητα για κάθε ταξίδι.

Περαιτέρω, για τις επιβατικές ηλεκτροκίνητες και υδρογόνου δίκυκλες και τρίκυκλες μοτοσυκλέτες ιδιωτικής και δημόσιας χρήσης, ανεξάρτητα από την ημερομηνία της πρώτης ταξινόμησής τους στην Ελλάδα, προβλέπεται η απαλλαγή από τα τέλη κυκλοφορίας.

Επί του άρθρου 36

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1, ορίζεται, θετικός συντελεστής ειδικού φόρου κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο φυσικό αέριο, των κωδικών Συνδυασμένης Ονοματολογίας (Σ.Ο.) 2711 11 00 και 2711 21 00, των περιπτώσεων ιζ) και ιη) της παραγράφου 1, του άρθρου 73 του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα (ν.2960/2001), που χρησιμοποιείται ως καύσιμο θέρμανσης και για λοιπές χρήσεις, ο οποίος ανέρχεται σε 1,5 ευρώ ανά Gigagoule μεικτή θερμογόνος δύναμη.

Με τις ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 74 παράγραφος 3, οι οποίες αποτελούν ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων της παραγράφου 5 του άρθρου

21 της Οδηγίας 2003/96/ΕΚ, προβλέπεται ότι η οφειλή του αναλογούντος ΕΦΚ στο φυσικό αέριο γεννάται (γενεσιουργός αιτία) τη στιγμή της προμήθειάς του από τον διανομέα ή τον αναδιανομέα.

Η επιβολή θετικού συντελεστή στο φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται για θέρμανση και λοιπές χρήσεις γίνεται για λόγους αύξησης των δημοσίων εσόδων συνεκτιμώντας το γεγονός ότι η πλειονότητα των λοιπών κρατών μελών εφαρμόζει θετικό συντελεστή στο προϊόν αυτό.

Επιπλέον με την ίδια διάταξη αναπροσαρμόζεται ο συντελεστής ΕΦΚ του πετρελαίου εξωτερικής καύσης (fuel oil – Μαζούτ) από 19 σε 38 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα, του υγραερίου που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων από 125 σε 200 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα, του υγραερίου και του μεθανίου που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης και για άλλες χρήσεις, από 13 σε 60 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα και του υγραερίου και μεθανίου για βιομηχανική, βιοτεχνική και εμπορική χρήση σε κινητήρες από 41 σε 120 ευρώ ανά 1000 χιλιόγραμμα.

Με τις παραπάνω αναπροσαρμογές αφενός διατηρείται η ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου έναντι των λοιπών προϊόντων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα θέρμανσης αφετέρου προσεγγίζεται ο μέσος κοινοτικός συντελεστής για την περίπτωση του μαζούτ και του υγραερίου που εφαρμόζεται στην Ε.Ε.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2, αναπροσαρμόζεται ο συντελεστής ΕΦΚ του πετρελαίου θέρμανσης της περίπτωσης ζ) και του φωτιστικού πετρελαίου (κηροζίνη) θέρμανσης της περίπτωσης ια) της παραγράφου 1 του άρθρου 73 που χρησιμοποιούνται για τη χρονική περίοδο από 15 Οκτωβρίου μέχρι 30 Απριλίου κάθε έτους, από 21 σε 60 ευρώ ανά χιλιόλιτρο. Με το εν λόγω μέτρο, διατηρείται η ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου έναντι του πετρελαίου θέρμανσης και του φωτιστικού πετρελαίου (κηροζίνη) θέρμανσης.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 3, δίδεται νομοθετική εξουσιοδότηση στον Υπουργό Οικονομικών να καθορίσει τους όρους, τις διατυπώσεις καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που διέπουν τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του Ε.Φ.Κ. του φυσικού αερίου των περιπτώσεων ιζ) και ιη) της παραγράφου 1 του άρθρου 73.

Επίσης, με την παρούσα διάταξη δίδεται νομοθετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, να προσδιορίζουν τα στοιχεία που θα διαβιβάζονται από τους διανομείς φυσικού αερίου καθώς και η συχνότητα και ο τρόπος διαβίβασής τους προκειμένου να διενεργούνται οι απαραίτητοι έλεγχοι.

Με τη διάταξη της παρ. 4 αναπροσαρμόζεται ο ελάχιστος ειδικός φόρος κατανάλωσης στα τσιγάρα από 75% σε 95% του συνολικού ειδικού φόρου κατανάλωσης που επιβάλλεται στη σταθμισμένη μέση τιμή λιανικής πώλησης των τσιγάρων. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί, στο πλαίσιο του υγιούς ανταγωνισμού, στην αποκατάσταση της σχέσης της τιμής λιανικής πώλησης μεταξύ φθηνών και ακριβών τσιγάρων, που ίσχυε πριν τις τελευταίες αυξήσεις. Συγκεκριμένα μέχρι το τέλος του 2009 η διαφορά της τιμής λιανικής πώλησης φθηνών και ακριβών τσιγάρων, ήταν 1,2 ευρώ το πακέτο περίπου. Μετά τις τελευταίες αυξήσεις του ειδικού φόρου κατανάλωσης που πραγματοποιήθηκαν το 2010 και δεδομένου ότι αυτές δεν μετακυλήθηκαν στο σύνολό τους, στην τελική κατανάλωση, με αύξηση των τιμών λιανικής πώλησης, η διαφορά αυτή

διευρύνθηκε και σήμερα κυμαίνεται στο 1,6 ευρώ περίπου το πακέτο, με επακόλουθο τη στροφή στα φθηνά τσιγάρα, τη διατάραξη του υγιούς ανταγωνισμού και την υστέρηση των εσόδων.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιβαρύνονται τα τσιγάρα που πωλούνται σε τιμή έως και 145 ευρώ ανά 1.000 τσιγάρα ή έως και 2,90 ευρώ το πακέτο των 20 τεμαχίων.

Επίσης, με την διάταξη της **παρ. 5** περιορίζεται η πίστωση φόρου που παρέχεται για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που παράγονται στη χώρα μας και στα λοιπά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από οκτώ (8) εβδομάδες σε τέσσερις (4). Η μείωση της διάρκειας της πίστωσης κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να επιταχυνθεί η είσπραξη των εσόδων του προϋπολογισμού και να είναι ασφαλέστερη η πρόβλεψη των εσόδων κάθε οικονομικού έτους. Επίσης, η μείωση της παρεχόμενης πίστωσης λειτουργεί αποτρεπτικά στην πρακτική δημιουργίας αποθεμάτων φορολογημένων προϊόντων από τις καπνοβιομηχανίες και τους εισαγωγείς πριν από κάθε αύξηση των φορολογικών συντελεστών, η οποία δημιουργεί καθυστερήσεις στην εφαρμογή των φορολογικών μέτρων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 6**, ορίζεται ο διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του ΕΦΚ επί του φυσικού αερίου. Επίσης ορίζεται η χρονική στιγμή βεβαίωσης και είσπραξης του Φ.Π.Α., καθώς και ο τρόπος υπολογισμού αυτού.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 7**, παραμένει η αναστολή είσπραξης του ΕΦΚ μέχρι την 1.1.2014 μόνον για το φυσικό αέριο της περίπτωσης ιστ) που χρησιμοποιείται ως καύσιμο κινητήρων λόγω της επιβολής θετικού συντελεστή στο φυσικό αέριο των περιπτώσεων ιζ) και ιη).

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 8** προβλέπεται η σταδιακή αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται για θέρμανση ώστε να προσεγγίσει το επίπεδο του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου εσωτερικής καύσης που χρησιμοποιείται για κινητήρες. Η προσέγγιση αυτή των συντελεστών του ειδικού φόρου κατανάλωσης μεταξύ πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης αποσκοπεί στον περιορισμό του λαθρεμπορίου, στον τομέα των πετρελαιοειδών προϊόντων, αφού ο μειωμένος φόρος κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης αποτελεί σημαντικό κίνητρο για διάπραξη λαθρεμπορικών πράξεων.

Παράλληλα με την αναπροσαρμογή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης λαμβάνεται πρόνοια, ώστε με απόφασή του ο Υπουργός των Οικονομικών να μπορεί να χορηγεί επίδομα στις ασθενέστερες οικονομικά ομάδες που χρησιμοποιούν πετρέλαιο θέρμανσης.

ΣΤ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου Ε'

Επί του άρθρου 37

Η θεσμοθέτηση των διατάξεων των **παρ. 1, 2 και 3** του άρθρου αυτού κρίνεται αναγκαία λόγω των δημοσιονομικών συνθηκών της χώρας και στο πλαίσιο της

προσπάθειας για εξορθολογισμό του ανθρώπινου δυναμικού της δημόσιας διοίκησης.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 4** αυτού του άρθρου αυξάνεται η συνολική διάρκεια της άδειας χωρίς αποδοχές από δύο (2) σε πέντε (5) έτη.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση της **παρ. 5**, επιδιώκεται αφενός η αντιμετώπιση σοβαρών λόγων που επικαλείται ο υπάλληλος και αναφέρονται όχι μόνον στον ίδιο αλλά και σε άτομα του οικογενειακού του περιβάλλοντος, αφετέρου δε και σε ανάλογη εξοικονόμηση οικονομικών πόρων ενόψει και των δημοσιονομικών συνθηκών.

Η θέσπιση των διατάξεων της **παρ. 7** κρίνεται αναγκαία για την αξιοποίηση του πλεονάζοντος τακτικού προσωπικού των ΔΕΚΟ. Περαιτέρω εξασφαλίζεται για χρονική διάρκεια δώδεκα μηνών η μισθοδότησή τους και παράλληλα παρέχεται η δυνατότητα της κατά προτεραιότητα απασχόλησής τους σε υπηρεσίες και φορείς του δημόσιου τομέα με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες.

Επί του άρθρου 38

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 1** τροποποιούνται οι διατάξεις του τέταρτου εδαφίου της **παρ. 1** του άρθρου 16 του ν. 3205/2003 (Α' 297), όπως τροποποιήθηκε με τις όμοιες της **παρ. 1** του άρθρου 6 του ν. 3833/2010 (Α' 40) και πλέον προβλέπεται ότι οι ώρες απογευματινής υπερωριακής εργασίας των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ και ΟΤΑ δεν μπορεί να υπερβαίνουν τις είκοσι (20) ώρες μηνιαίως ανά υπάλληλο, από σαράντα (40) που είναι σήμερα.

Με τις διατάξεις της **παρ. 2**, καθιερώνεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης 2% για την καταπολέμηση της ανεργίας, επί των αποδοχών των υπαλλήλων του Δημοσίου, ΝΠΔΔ, ΟΤΑ, αλλά και των υπαλλήλων όλων ανεξαιρέτως των Δημοσίων Επιχειρήσεων, Οργανισμών και ΝΠΙΔ. Επιπλέον για τους δημοσίου υπαλλήλους, που είναι δικαιούχοι του Ταμείου, προβλέπεται και ειδική εισφορά 1% υπέρ του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, πέραν των ήδη προβλεπομένων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 4** ορίζεται ότι οι πόροι των ΟΤΑ (ΚΑΠ) είναι συνάρτηση συγκεκριμένων εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού (φόρος εισοδήματος, Φ.Π.Α., φόροι στην περιουσία). Οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις στο σκέλος των εσόδων του κρατικού προϋπολογισμού που έχουν περιληφθεί στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα αποβλέπουν μεταξύ άλλων στην αύξηση των εσόδων από τις συγκεκριμένες κατηγορίες φόρων με τις οποίες είναι συνδεδεμένοι οι πόροι των ΟΤΑ με στόχο όμως τη μείωση του ελλείμματος και όχι την αύξηση των μεταβιβάσεων προς τους ΟΤΑ. Προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο οι παρεμβάσεις αυτές αντί να μειώσουν το έλλειμμα να αυξήσουν τη δυνατότητα των ΟΤΑ να πραγματοποιούν δαπάνες προτείνεται ο καθορισμός ανώτατου ορίου πιστώσεων που μπορεί να εγγραφούν ετησίως στον κρατικό προϋπολογισμό για χρηματοδότηση των ΟΤΑ. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η αναλογική συμμετοχή των ΟΤΑ στην αντιμετώπιση της

δημοσιονομικής κρίσης και η χρησιμοποίηση των επιπλέον εσόδων για την μείωση του ελλείμματος του κρατικού προϋπολογισμού.

Ζ. Ειδικότερα επί του Κεφαλαίου ΣΤ΄

Επί του άρθρου 39

Με την παρ. 1 για τον εξορθολογισμό της χορήγησης επιδομάτων ανεργίας, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις που επαναλαμβάνεται η επιδότηση μετά την οριακή συμπλήρωση των προϋποθέσεων χορήγησης και διαμορφώνονται συνθήκες καταστρατήγησης με συνέπεια την αποδυνάμωση του σκοπού χορήγησης επιδομάτων ανεργίας, ορίζεται ανώτερο όριο χορήγησης τα τετρακόσια πενήντα επιδόματα ανεργίας για την τετραετία πριν την αίτηση επιδότησης.

Με την παρ.2 επαναπροσδιορίζονται οι όροι για τη χορήγηση της οικονομικής ενίσχυσης που λαμβάνουν οι επιδοτούμενοι άνεργοι κατά τις εορταστικές περιόδους των Χριστουγέννων και του Πάσχα. Έτσι εφαρμόζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης μεταξύ των δικαιούχων και η παροχή καταβάλλεται κατ' αναλογία με τις αντίστοιχες ρυθμίσεις που ισχύουν για τους εργαζομένους.

Με την παρ. 3 ορίζεται ως ημερομηνία έναρξης των διατάξεων του παρόντος η 1.1.2013.

Επί του άρθρου 40

Με το άρθρο 40 διευκρινίζεται με τη μορφή ρητής διάταξης η εφαρμοζόμενη ερμηνευτική κατάσταση του δικαϊκού μας συστήματος σχετικά με την πρόωρη καταγγελία συμβάσεων ορισμένου χρόνου. Συγκεκριμένα ρυθμίζεται νομοθετικά η αυτοδίκαιη μετατροπή σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου σε αορίστου χρόνου, σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας, εάν στην σύμβαση υπάρχει ο όρος για την εφαρμογή της νομοθεσίας συμβάσεων εργασίας αορίστου χρόνου για την λύση της. Στην περίπτωση αυτή η μετατροπή επέρχεται κατά το χρόνο της πρόωρης λύσης της σύμβασης

Επί του άρθρου 41

Με το άρθρο 41 βελτιώνεται η ευελιξία εφαρμογής των συμβάσεων ορισμένου χρόνου, εναρμονίζοντας τη νομοθεσία μας με τα ισχύοντα σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση μη συνδρομής αντικειμενικού λόγου και εφόσον η χρονική διάρκεια των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη, τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου. Αν στο χρονικό διάστημα των τριών ετών ο αριθμός των ανανεώσεων των διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας υπερβαίνει τις τρεις (3), τεκμαίρεται ότι με αυτές επιδιώκεται η κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης με συνέπεια τη μετατροπή των συμβάσεων αυτών σε συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας αορίστου χρόνου.

Επί του άρθρου 42

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 42** παρέχεται μεγαλύτερη ευελιξία στις επιχειρήσεις προκειμένου να οργανώσουν καλύτερα το χρόνο εργασίας των εργαζομένων τους με βάση πραγματικές ανάγκες που προκύπτουν από τη φύση και το είδος των εργασιών τους. Η δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας δίνεται πλέον και σε επιχειρήσεις που απασχολούν κάτω από είκοσι (20) εργαζόμενους, παρέχοντας ουσιαστική διευκόλυνση στο πλήθος των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων που δραστηριοποιείται στην οικονομία μας. Ειδικότερα, αυξάνεται από τέσσερις (4) σε έξι (6) μήνες το χρονικό διάστημα των περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης (διευθέτηση χρόνου εργασίας) για τον εργαζόμενο μέσα σε διάστημα δώδεκα (12) μηνών.

Επί του άρθρου 43

Με την προτεινόμενη διάταξη του **άρθρου 43** διευκολύνεται η πρόσληψη νέων ανέργων από 18-25 ετών για την απόκτηση της πρώτης εργασιακής τους εμπειρίας στον ιδιωτικό τομέα έως δύο χρόνια. Οι νέοι άνεργοι θα μπορούν να αμείβονται με το 80% του κατώτατου μισθού της εκάστοτε συλλογικής σύμβασης εργασίας που στις περισσότερες περιπτώσεις είναι πολύ πιο υψηλός από τον κατώτατο μισθό της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, ενώ θα καλύπτονται πλήρως οι ασφαλιστικές εισφορές από τον εργοδότη.

Για να διασφαλίσουμε την αύξηση της απασχόλησης και να αποφευχθούν περιπτώσεις υποκατάστασης εργαζομένων, υποχρεώνεται η επιχείρηση να μην έχει κάνει απολύσεις κατά το τελευταίο 3μηνο και να μην κάνει κατά τη διάρκεια που ισχύει η σύμβαση εργασιακή εμπειρίας. Όταν λήξει η σύμβαση εργασιακής εμπειρίας, τότε ο νέος αμείβεται με τον συμβατικό μισθό. Επισημαίνεται ότι ήδη από το Μάιο του 2010 με νομοθετική διάταξη (παράγραφος 6 άρθρου δεύτερου ν. 3845/2010) είχε δοθεί η δυνατότητα σε νεοεισερχόμενους άνεργους έως 24 ετών να μπορούν να αποκτούν εργασιακή εμπειρία έως 12 μήνες με το 80% του κατώτατου βασικού μισθού της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Για να εξασφαλιστεί η ασφαλιστική κάλυψη των νέων ανέργων, δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του 2010 πρόγραμμα επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών μέσω του ΟΑΕΔ, στο οποίο εισήχθη ως ρήτρα σε όσες επιχειρήσεις συμμετέχουν να υποχρεώνονται να διατηρήσουν τις παλαιές θέσεις εργασίας όσο διαρκεί η σύμβαση απόκτησης εργασιακής εμπειρίας.

Με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού ολοκληρώνονται, επίσης, οι δεσμεύσεις της Ελληνικής Κυβέρνησης που απορρέουν από την υπογραφή του Μνημονίου Συνεννόησης με την Ε.Ε.-Ε.Κ.Τ.-Δ.Ν.Τ.

Επί του άρθρου 44

Με τις διατάξεις της **παρ. 1** προβλέπεται ότι οι συντάξεις, που καταβάλλονται από το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), όπως είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2010, μειώνονται από 1.1.2011, κατά ποσοστό 6%, επειδή το Ταμείο αυτό σε αντίθεση με τα υπόλοιπα ασφαλιστικά Ταμεία και δεδομένης της δημοσιονομικής κατάστασης της Χώρας, χορήγησε στους συνταξιούχους του αύξηση για το έτος 2010.

Τα επιπλέον ποσά που χορηγήθηκαν, σύμφωνα με τα ανωτέρω, στις συντάξεις των μηνών Ιανουαρίου έως και Αυγούστου 2011, θα παρακρατηθούν σε έξι (6) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, αρχής γενομένης από την σύνταξη μηνός Σεπτεμβρίου 2011.

Ταυτόχρονα, προκειμένου να αποφευχθούν και στο μέλλον φαινόμενα ανακολουθίας με την ασκούμενη εισοδηματική πολιτική, αφενός μεν ορίζεται ότι από 1.1.2011 και μετά, οι συντάξεις και τα βοηθήματα του ΝΑΤ, θα αναπροσαρμόζονται μόνο με διάταξη ειδικού νόμου, αφετέρου δε από την ίδια ημερομηνία καταργείται κάθε διάταξη νόμου ή κανονιστικής πράξης, με την οποία προβλέπεται η αναπροσαρμογή ή η αύξηση σύνταξης ή βοηθήματος που καταβάλλεται από το ΝΑΤ.

Με τις διατάξεις της **παρ. 2** συστήνεται «Ειδικός Λογαριασμός Ανεργίας Αυτοαπασχολούμενων» με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια στο πλαίσιο λειτουργίας του Ο.Α.Ε.Δ.. Με τη σύσταση του Λογαριασμού αυτού και τη θέσπιση της ειδικής μηνιαίας εισφοράς επιδιώκεται η διασφάλιση της συνέχισης της ομαλής χρηματοδότησης της κοινωνικοασφαλιστικής προστασίας των αυτοαπασχολούμενων. Δικαιούχοι του Λογαριασμού αυτού είναι οι αυτοτελώς και ανεξάρτητα απασχολούμενοι – ασφαλισμένοι των Ταμείων Ο.Α.Ε.Ε., Ε.Τ.Α.Α. και Ε.Τ.Α.Π.-Μ.Μ.Ε.. Σκοπός του Λογαριασμού είναι η χορήγηση βοηθήματος στους δικαιούχους του στις περιπτώσεις αποδεδειγμένης διακοπής του επαγγέλματός τους για διάστημα τουλάχιστον τριών (3) μηνών. Πόρος του Λογαριασμού είναι το ποσό των δέκα (10) ευρώ κατά μήνα το οποίο συμβεβαιώνεται και συνεισπράττεται από τα οικεία Ταμεία μαζί με τις τακτικές μηνιαίες εισφορές των ασφαλισμένων και αποδίδεται στον Ο.Α.Ε.Δ. μέχρι το τέλος του μεθεπόμενου μήνα από το μήνα καταβολής του.

Επιπλέον, με τη σύσταση του Λογαριασμού αυτού ικανοποιείται παλαιότερο αίτημα των αυτοαπασχολούμενων οι οποίοι στις περιπτώσεις διακοπής του επαγγέλματός τους μένουν ασφαλιστικά απροστάτευτοι, για την αντιμετώπιση των βιοποριστικών αναγκών που ανακύπτουν από τη διακοπή του επαγγέλματος μέχρι την ανεύρεση εργασίας ή μέχρι την επανάσκηση του επαγγέλματος.

Με τις διατάξεις της **παρ. 3** θεσπίζεται, από 1.1.2013, ειδική εισφορά υπέρ του Ο.Α.Ε.Ε., ανά κλάδο επιχειρήσεων, ως ποσοστό επί των πάσης φύσεως ετήσιων εσόδων των επιχειρήσεων του ιδιωτικού τομέα κάθε εταιρικής μορφής. Το ποσοστό εισφοράς ανά κλάδο επιχειρήσεων θα καθοριστεί με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από ειδική οικονομική μελέτη του Υπουργείου Οικονομικών και γνώμη του Σ.Κ.Α. Η ειδική αυτή εισφορά σκοπό έχει την ενίσχυση της βιωσιμότητας του Ο.Α.Ε.Ε., τη διατήρηση και βελτίωση του ύψους των παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και την εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους του.

Με τις διατάξεις της **παρ. 4** τροποποιούνται διατάξεις του άρθρου 4 του ν.2458/1997. Συγκεκριμένα:
Με τις διατάξεις της **παρ. 1** του άρθρου 4 του ν. 2458/1997 (Α'15) καθορίζονται για τους ασφαλισμένους του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Αγροτών επτά

ασφαλιστικές κατηγορίες επί των οποίων υπολογίζονται οι ασφαλιστικές εισφορές. Επίσης, με τις διατάξεις της παρ. 2 του ίδιου παραπάνω άρθρου ορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι κατατάσσονται με δήλωσή τους σε μία από τις επτά ασφαλιστικές κατηγορίες και σε περίπτωση που δεν υποβάλλουν σχετική δήλωση η κατάταξη γίνεται στην 1η ασφαλιστική κατηγορία. Είναι δυνατή η αλλαγή κατηγορίας με δήλωση του ασφαλισμένου που ισχύει από την πρώτη του επόμενου της υποβολής της δήλωσης έτους.

Επειδή, οι περισσότεροι ασφαλισμένοι του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης (570.000 περίπου επί συνόλου 700.000 περίπου ασφαλισμένων, ποσοστό 81%) είναι ενταγμένοι στην 1η κατώτερη ασφαλιστική κατηγορία, με συνέπεια οι ασφαλισμένοι αυτοί να λαμβάνουν κατά τη συνταξιοδότησή τους μικρά ποσά σύνταξης (ενδεικτικά αναφέρεται ότι για 15 χρόνια ασφάλισης στην 1η ασφαλιστική κατηγορία το ποσό της χορηγούμενης κύριας σύνταξης ανέρχεται στο ποσό των 135,02 €, ενώ για 30 έτη στην ίδια ασφαλιστική κατηγορία ανέρχεται στα 270,04 €-υπολογισμός με ποσά έτους 2011) και προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα αυτό, αλλά και να αποφευχθεί η συρροή των ασφαλισμένων στην 1η ασφαλιστική κατηγορία, προτείνεται η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης, με την οποία ορίζεται ότι από τις ως άνω επτά ασφαλιστικές κατηγορίες οι πέντε πρώτες είναι υποχρεωτικές και οι υπόλοιπες προαιρετικές, καθώς και η υποχρεωτική μετάταξη των ασφαλισμένων σε ανώτερη υποχρεωτική ασφαλιστική κατηγορία, ανάλογα με το χρόνο ασφάλισης που διανύεται στον κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5 προβλέπεται ότι το ποσό του εφάπαξ βοηθήματος, που καταβάλλουν ο Τομέας Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ και ο Κλάδος Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ του ΤΑΥΤΕΚΩ, όπως αυτό προκύπτει από τις καταστατικές τους διατάξεις, μειώνεται κατά ποσοστό 10% και 15% αντίστοιχα για όσους εξήλθαν ή θα εξέλθουν της Υπηρεσίας, από 1.1.2010 και μετά και δεν έχει εκδοθεί η σχετική απόφαση χορήγησης του εφάπαξ βοηθήματος, έτσι ώστε να αντιμετωπιστεί το οξύ πρόβλημα της καταβολής του προαναφερόμενου ποσού από τα παραπάνω Ταμεία και να μειωθεί ο χρόνος απόδοσής του στους δικαιούχους.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 6 τροποποιείται η παράγραφος 1 του άρθρου 51 του ν.2084/1992. Συγκεκριμένα, με την παράγραφο 1 του άρθρου 51 του ν. 2084/1992, προσδιορίστηκε το ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των μισθωτών με 35 έτη ασφάλισης ή 10.500 ημέρες ασφάλισης στο 80% των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών και περιορίστηκε στο τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Με τη διάταξη αυτή προτείνεται ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης αυτής, έτσι ώστε να συμπεριλαμβάνονται σ' αυτό και τα οικογενειακά επιδόματα, καθώς ο σκοπός της διάταξης αυτής, ο οποίος είναι το τελικό ποσό της σύνταξης να μην υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π., δεν επιτυγχάνεται με την εξαίρεση των οικογενειακών επιδομάτων.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 7** τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του ν.2084/1992. Συγκεκριμένα, με την παράγραφο 2 του άρθρου 25 του ν. 3863/2010, ανακαθορίστηκε το ποσοστό προσαύξησης που χορηγείται στο ποσό της σύνταξης των μέχρι 31.12.1992 μισθωτών (πλην μισθωτών ασφαλισμένων στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010 με συνολικό χρόνο ασφάλισης πέραν των 35 ετών ασφάλισης και μέχρι 40 έτη ασφάλισης. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου αυτής διευκρινίζεται ότι η προσαύξηση αυτή, η οποία είναι σαφώς πιο ευνοϊκή από την προϊσχύουσα, χορηγείται μεν και πέραν του 80% των συντάξιμων μηνιαίων αποδοχών αλλά το τελικό ποσό της σύνταξης σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

Με τη διάταξη της **παρ. 8** προτείνεται ο επανακαθορισμός του ανώτατου ορίου μηνιαίας σύνταξης για τους υπαχθέντες στην ασφάλιση από 1.1.1993 και εφεξής. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 1 εδαφ. β' του ν.2084/1992 (Α' 165), όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους από το τρίτο εδάφιο της παρ. 2α του άρθρου 3 του ν.3029/2002 (Α' 160), το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος ή αναπηρίας των από 1.1.1993 ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α.-ΕΤΑΜ και Ειδικών Ταμείων Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών δεν μπορεί να υπερβαίνει το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. αναπροσαρμοσμένου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Από το κατά τα ανωτέρω οριζόμενα ανώτατο όριο σύνταξης (πλαφόν) εξαιρούνται οι προσαυξήσεις του άρθρου 30 παρ. 1 του ν.2084/1992 (οικογενειακές παροχές).

Με δεδομένη όμως την επιβαρυνόμενη οικονομική κατάσταση των ασφαλιστικών οργανισμών και προκειμένου να ενισχυθούν οικονομικά, ιδιαίτερα στην παρούσα εξαιρετικά δυσμενή οικονομική συγκυρία, κρίνεται σκόπιμη η ένταξη στο ανώτατο όριο (πλαφόν) για τις μηνιαίες συντάξεις και των προσαυξήσεων του άρθρου 30 παρ. 1 του ν.2084/1992.

Με τη διάταξη της **παρ. 9** προτείνεται η αύξηση των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδάφιο 1 του ν.2961/1954, όπως ισχύει, εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη, υπέρ του κλάδου ανεργίας, κατά 0,5% έκαστη. Από τις διατάξεις του άρθρου 32 παρ. 1 εδάφιο 1 του ν.2961/1954 (Α' 197), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 44 παρ. 6 του ν.2084/1992 και ισχύει, προβλέπεται εισφορά υπέρ του κλάδου ανεργίας, η οποία αποτελεί πόρο του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) σε ποσοστό 2,67% για τον εργοδότη και 1,33% για τον εργαζόμενο. Η εν λόγω εισφορά υπολογίζεται επί των αποδοχών του υπαγομένου στην ασφάλιση του Κλάδου ανεργίας προσωπικού.

Όπως είναι γνωστό, το τελευταίο διάστημα έχει παρατηρηθεί σημαντικά μεγάλη αύξηση της ανεργίας, λόγω της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης της χώρας μας, και κατ' επέκταση μεγάλη επιβάρυνση του ΟΑΕΔ από τη χορήγηση των σχετικών επιδομάτων και παροχών. Για το λόγο αυτό, αλλά και για λόγους κοινωνικής αλληλεγγύης προς τους ανέργους, κρίνεται σκόπιμη η αύξηση του ποσοστού της εισφοράς υπέρ του κλάδου της ανεργίας, εργοδότη και

εργαζομένου, η οποία αποτελεί πόρο του Οργανισμού, προκειμένου να ενισχυθεί οικονομικά ο ΟΑΕΔ, ώστε να έχει τη δυνατότητα να εξακολουθεί να χορηγεί τις εν λόγω παροχές, οι οποίες είναι κοινωνικού χαρακτήρα.

Σχετικά με τις προτεινόμενες διατάξεις των παρ. 10, 11, 12 και 13:

Η Πολιτεία, μετά την ψήφιση του ν.3845/2010 «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» (Α' 65), ανέλαβε και τη βασική υποχρέωση για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας με τη θέσπιση συγκεκριμένων θεσμών και τη λήψη μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής που κατατείνουν στη διαφύλαξη του ασφαλιστικού κεφαλαίου των υπαρχόντων Ταμείων αλλά και στη συνέχιση της καταβολής όσο το δυνατόν εξορθολογισμένων συντάξεων. Ειδικότερα, κατά τα αναφερόμενα στην παράγραφο III αριθμός 7 του Παραρτήματος III του Ν. 3845/2010, «τα προγράμματα κοινωνικής ασφάλισης θα πρέπει να ενδυναμωθούν για να αντιμετωπίσουν υποβόσκουσες διαρθρωτικές ανισορροπίες που οφείλονται στη γήρανση του πληθυσμού, καθώς τα κόστη ασφαλιστικών παροχών στην Ελλάδα προβλέπεται να είναι από τα υψηλότερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τις τρέχουσες πολιτικές. Καθώς οι μεγαλύτερες υπερβάσεις ετησίως στον κρατικό προϋπολογισμό προέρχονται συστηματικά από τα Ταμεία κοινωνικής ασφάλισης, οι μεταρρυθμίσεις για τη περιφρούρηση της βιωσιμότητας του συστήματος δεν μπορούν πλέον να αναβληθούν.»

Αυτές τις υπερβάσεις στόχευε να μειώσει ο θεσμός της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (Ε.Α.Σ), του άρθρου 38 του ν.3863/2010, σε συνδυασμό με το σύνολο των ασφαλιστικών διατάξεων, με τις οποίες διασφαλίζεται ενιαία δομή στη συνταξιοδότηση, διόρθωση των στρεβλώσεων μέσω του συνυπολογισμού των αποδοχών του συνολικού εργασιακού βίου, ενιαίο όριο ηλικίας συνταξιοδότησης προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση των δημογραφικών προκλήσεων και η σε βάθος χρόνου του ασφαλιστικού συστήματος.

Ειδικότερα, η επιβολή ειδικής εισφοράς υπό μορφή περιορισμού σε ορισμένου ύψους συντάξεις στοχεύει να εξομαλύνει τις δημοσιονομικές υπερβάσεις από τις οποίες μαστίζεται ο κρατικός προϋπολογισμός, όσον αφορά τους ΦΚΑ με την σε τακτά χρονικά διαστήματα κάλυψη των ελλειμμάτων τους, χωρίς να θίγεται η περιουσιακή κατάσταση εκάστου δικαιούχου, αφού, τελικώς, αυτός θα είναι ο αποδέκτης της σχετικής ωφέλειας, η οποία θα συντελέσει στην αύξηση ή και στη διατήρηση σε όσο το δυνατό μεγαλύτερο ύψος της σύνταξης που λαμβάνει (μελλοντική ανταποδοτικότητα του συστήματος) όπως ορίζουν και οι επικαλούμενες στο σκεπτικό των ανωτάτων Δικαστηρίων Διεθνείς Συμβάσεις. Στα πλαίσια αυτά και προκειμένου να επιτευχθεί η περαιτέρω μείωση των επιχορηγήσεων από την πλευρά του κρατικού προϋπολογισμού προς τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και δεδομένης της αναγκαιότητας για τον περιορισμό του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης, προτείνεται η αναπροσαρμογή της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων στις κύριες συντάξεις και τη θέσπιση Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης, ώστε να εξασφαλισθεί η ομαλή χρηματοδότηση τόσο των φορέων και κλάδων κύριας και επικουρικής σύνταξης.

Ειδικότερα με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 10**, από 1.8.2011 αναπροσαρμόζονται τα ποσοστά των περιπτώσεων (β) έως (η) της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του Ν.3863/2010 (ΦΕΚ 115 Α') ως εξής:

- α.Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.000,00 € ποσοστό 6%
- β.Για συντάξεις από 2.000,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 7%
- γ.Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.600,00 € ποσοστό 9%
- δ.Για συντάξεις από 2.600,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 10%
- ε.Για συντάξεις από 2.900,01 € μέχρι 3.200,00 € ποσοστό 12%
- στ.Για συντάξεις από 3.200,01 € μέχρι 3.500,00 € ποσοστό 13%
- ζ.Για συντάξεις από 3.500,01 € και άνω ποσοστό 14%.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ.11**, από 1.8.2011 παρακρατείται επιπλέον μηνιαία εισφορά για συνταξιούχους που δεν έχουν συμπληρώσει το 60ο έτος της ηλικίας τους, οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη άνω των 1.700€. Η επιβολή της συγκεκριμένης εισφοράς δεν καταλαμβάνει όσους έχουν συνταξιοδοτηθεί λόγω αυτοδίκαιης λύσης της εργασιακής σχέσης ή αποστρατεύτηκαν με πρωτοβουλία της υπηρεσίας. Η ειδική εισφορά αφορά κυρίως συνταξιούχους, οι οποίοι συνταξιοδοτήθηκαν μέσω προγραμμάτων εθελουσίας εξόδου σε ηλικία πολύ μικρότερη από το γενικό όριο συνταξιοδότησης, με αναγνώριση πλασματικών χρόνων ασφάλισης.

Συγκεκριμένα, τα ποσοστά παρακράτησης έχουν ως εξής:

- α.Για συντάξεις από 1.700,01 € μέχρι 2.300,00 € ποσοστό 6%
- β.Για συντάξεις από 2.300,01 € μέχρι 2.900,00 € ποσοστό 8%
- γ.Για συντάξεις από 2.900,01 € και πάνω ποσοστό 10%.

Οι παρακρατήσεις υπολογίζονται στο συνολικό ποσό σύνταξης, όπως διαμορφώνεται μετά την παρακράτηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων της προηγούμενης παραγράφου. Η ανωτέρω παρακράτηση διακόπτεται τον επόμενο μήνα από τη συμπλήρωση του 60ου έτους ηλικίας.

Με την προτεινόμενη διάταξη της **παρ. 12**, από 1.8.2011 οι ειδικές εισφορές των προηγούμενων παραγράφων ισχύουν και για τους συνταξιούχους του ΕΤΑΤ που λαμβάνουν σύνταξη σε υποκατάσταση κύριας.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της **παρ. 13**, θεσπίζεται από 1.9.2011 ειδική μηνιαία εισφορά για τους συνταξιούχους επικουρικής ασφάλισης οι συντάξεις των οποίων είναι πάνω από 300,00€. Σκοπός της συγκεκριμένης ρύθμισης είναι η αντιμετώπιση των ελλειμμάτων φορέων και κλάδων επικουρικής σύνταξης, όπως αυτά θα προκύψουν μετά την ολοκλήρωση των αναλογιστικών μελετών, ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων αυτών.

Συγκεκριμένα, οι ανωτέρω παρακρατήσεις έχουν ως εξής:

- α.Για συντάξεις από 300,01 € μέχρι 350,00 € ποσοστό 3%
- β.Για συντάξεις από 350,01 € μέχρι 400,00 € ποσοστό 4%
- γ.Για συντάξεις από 400,01 € μέχρι 450,00 € ποσοστό 5%
- δ.Για συντάξεις από 450,01 € μέχρι 500,00 € ποσοστό 6%
- ε.Για συντάξεις από 500,01 € μέχρι 550,00 € ποσοστό 7%
- στ.Για συντάξεις από 550,01 € μέχρι 600,00 € ποσοστό 8%
- ζ.Για συντάξεις από 600,01 € μέχρι 650,00 € ποσοστό 9%

η. Για συντάξεις από 650,01 € και άνω ποσοστό 10%
Για την πρώτη κατηγορία το ποσό της σύνταξης μετά την παρακράτηση της εισφοράς δε μπορεί να υπολείπεται των 300,00€.

Της ειδικής εισφοράς εξαιρούνται οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος που λαμβάνουν το Εξωιδρυματικό Επίδομα ή το Επίδομα Απολύτου Αναπηρίας του άρθρου 42 του ν. 1140/1981 (ΦΕΚ 68 Α'), όπως ισχύει.

Η ειδική εισφορά θα παρακρατείται με ευθύνη των ΦΚΑ, που καταβάλλουν την επικουρική σύνταξη και θα αποδίδεται στον Ειδικό Λογαριασμό που συστήνεται στο ΑΚΑΓΕ, το αργότερο μέχρι το τέλος του επομένου, από την παρακράτηση, μήνα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού καθορίζεται το ύψος του ποσού που απαιτείται κάθε φορά για κάλυψη του ελλείμματος του κλάδου επικουρικής σύνταξης.

Μετά την 1.1.2015 τα ποσά της Ειδικής Εισφοράς Συνταξιούχων Επικουρικής Ασφάλισης μεταφέρονται και αποτελούν έσοδο του Ασφαλιστικού Κεφαλαίου Αλληλεγγύης Γενεών.

Με τις παρ. 14, 15 και 16 προβλέπονται ρυθμίσεις για τους νέους δηλαδή τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 και μετά, ασφαλισμένους στο ΕΤΑΑ, στους Τομείς ΤΣΜΕΔΕ, ΤΣΑΥ και ΤΑΝ, έτσι ώστε ανά τρία χρόνια να εντάσσονται υποχρεωτικά στην αμέσως επόμενη ασφαλιστική κατηγορία προκειμένου να υπάρχει αντιστοίχιση στο ύψος των ποσών των ασφαλιστικών εισφορών που καταβάλλονται με τα χορηγούμενα ποσά σύνταξης. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται περισσότερο ανταποδοτικό και δικαιότερο συνταξιοδοτικό καθεστώς. Προς τον σκοπό αυτό, δηλαδή στην δικαιότερη ανταποδοτική σχέση εισφορών- παροχών προβλέπεται και αντίστοιχη ρύθμιση (παρ. 13) για τους παλαιούς ασφαλισμένους δηλ. τους ασφαλισμένους πριν την 1.1.1993 στους ανωτέρω τομείς. Τέλος, με Υπουργική Απόφαση μετά από πρόταση των Δ.Σ. και Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφάλισης θα ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την υλοποίηση των ανωτέρω.

Επί του άρθρου 45

Από την υιοθέτηση του μέτρου εφαρμόζεται σταδιακά η απαγόρευση του καπνίσματος στους ανωτέρω χώρους οι οποίοι εξαιρούνταν από την νομοθεσία μέχρι πρότινος και παράλληλα προκύπτει ετήσιο οικονομικό έσοδο για το κράτος το οποίο υπερβαίνει τα σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) ευρώ με δεδομένο ότι ο αριθμός των αναφερόμενων καζίνο και κέντρων διασκέδασης άνω των τριακοσίων (300) τμ. με ζωντανή μουσική, εκτιμάται ότι ανέρχεται στις τρεις χιλιάδες σε όλη την επικράτεια.

Επί του άρθρου 46

Με την προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 46 παρατείνεται για έξι μήνες η ισχύς των απαγορεύσεων πλειστηριασμών που λήγουν την 30ή Ιουνίου 2011. Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 του άρθρου 46 προβλέπεται για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2011 έως την 31η Δεκεμβρίου 2011 η αναστολή των πλειστηριασμών, οι οποίοι επισπεύδονται για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων που δεν υπερβαίνουν το ποσόν των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ από πιστωτικά ιδρύματα, εταιρείες παροχής πιστώσεων και από τους εκδοχείς των απαιτήσεων αυτών. Υπενθυμίζεται ότι με Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που είχε κυρωθεί με το ν. 3949/2011 είχε παραταθεί η αναστολή των παραπάνω πλειστηριασμών μέχρι την 30ή Ιουνίου 2011.

Με την παρ. 2 παρατείνεται ομοίως για έξι μήνες η απαγόρευση πλειστηριασμού της κύριας ή μοναδικής κατοικίας, που προβλέπεται στο άρθρο 19 του ν. 3869/2010 για την ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων. Απαγορεύεται δηλαδή ο πλειστηριασμός της κατοικίας (η αξία της οποίας δεν υπερβαίνει τα όρια που ορίζονται στο άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010), ακόμη και όταν η απαίτηση του πιστωτικού ιδρύματος υπερβαίνει το ποσόν των 200.000 ευρώ ή και όταν ο επισπεύδων δεν είναι πιστωτικό ίδρυμα. Η ισχύουσα απαγόρευση πλειστηριασμού της κύριας ή μοναδικής κατοικίας λήγει επίσης, μετά και την παράταση που είχε δοθεί με το άρθρο 36 του ν. 3910/2011, την 30ή Ιουνίου 2011. Με την παράγραφο αυτή διευκρινίζεται επίσης ότι η απαγόρευση καταλαμβάνει την κύρια ή μοναδική κατοικία κάθε φυσικού προσώπου, ανεξαρτήτως δηλαδή αν έχει πτωχευτική ικανότητα και, συνεπώς, προστατεύεται και η κατοικία των εμπόρων.

Οι παραπάνω παρατάσεις είναι αναγκαίες, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις που έχουν περιέλθει σε αδυναμία πληρωμής να ανακάμψουν, να αναδιοργανώσουν σε μία εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία την κάλυψη των αναγκών τους και την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους και να επιδιώξουν την καλύτερη δυνατή διευθέτηση και εξυπηρέτηση των οφειλών τους. Η παράταση θα διευκολύνει περαιτέρω την ομαλή εφαρμογή του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων καθώς θα απέτρεπε μία υπερφόρτωση της Δικαιοσύνης που θα μπορούσε να προκληθεί στην παρούσα φάση από την κατάθεση αιτήσεων στα αρμόδια Ειρηνοδικεία για ρύθμιση των χρεών των υπερχρεωμένων και συγχρόνως αιτήσεων για αναστολή των πράξεων αναγκαστικής εκτέλεσης μέχρι την εκδίκαση των υποθέσεων. Τούτο ενόψει και του γεγονότος ότι δεν έχουν ολοκληρωθεί ακόμη οι διαδικασίες πλήρωσης των 80 νέων θέσεων Ειρηνοδικών που προβλέπονται από το νόμο 3869/2010 για την κάλυψη των πρόσθετων αυτών αναγκών.

Η. Ειδικότερα επί του κεφαλαίου Ζ'

Επί του άρθρου 47

Με τις προτεινόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού που αναφέρεται στον Οργανισμό Διεξαγωγής Ιπποδρομιών Ελλάδος (ΟΔΙΕ), περιέχονται αναγκαίες νομοθετικές τροποποιήσεις σε σχέση με κρίσιμες διατάξεις που αφορούν στη λειτουργία της Ο.Δ.Ι.Ε. Α.Ε. και θεσπίζονται από τον αναγκαστικό νόμο 598/1968 «Περί ιδρύσεως Οργανισμού τελέσεως Ιπποδρομιών και άλλων τινών διατάξεων» (Α' 256), που αποτελεί τον ιδρυτικό νόμο του ΟΔΙΕ. Η πλειονότητα των διατάξεων του ως άνω νόμου, που αφορούν στην διοικητική οργάνωση

κλπ. του ΟΔΙΕ ήδη έχουν τεθεί εκτός ισχύος και δεν εφαρμόζονται, ιδίως μετά τη μετατροπή του ΟΔΙΕ σε ανώνυμη εταιρεία.

Επί του άρθρου 48

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παρ. 1 τροποποιούνται διατάξεις προηγούμενων νόμων που αφορούν τα θέματα της αεροπορικής διακίνησης του τύπου. Μέχρι σήμερα, η αεροπορική διακίνηση του τύπου στο εσωτερικό για τις ημερήσιες και εβδομαδιαίες εφημερίδες πανελλήνιας κυκλοφορίας καλύπτεται κατά 95% (για ορισμένους προορισμούς, το ποσοστό αυτό φτάνει και το 97,5%) από το Δημόσιο, ενώ το υπόλοιπο καταβάλλεται από τα πρακτορεία για λογαριασμό των εκδοτών. Το αντίστοιχο ποσοστό για τη διακίνηση στο εξωτερικό είναι 50%. Ας σημειωθεί ότι το κόστος της αεροπορικής μεταφοράς τύπου στο εσωτερικό ανήλθε για το έτος 2010 σε 6.350.000,00 €, ενώ το κόστος της αεροπορικής μεταφοράς τύπου στο εξωτερικό ανήλθε για το ίδιο έτος σε 503.353,90 €. Υπό το πρίσμα των αρχών που διέπουν το νέο κώδικα δημόσιου λογιστικού, όπως τροποποιήθηκε από το ν. 3871/2010 (Α' 141) και ισχύει, και του εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών, αλλά και των προοπτικών που ανοίγονται για τον έντυπο τύπο και τη διάχυση της είδησης στο πλαίσιο της ηλεκτρονικής εποχής και των δυνατοτήτων που προσφέρει το διαδίκτυο, προτείνεται η κατάργηση της επιχορήγησης στην αεροπορική διακίνηση του τύπου. Ακόμη, εισάγεται μεταβατική ρύθμιση, με την οποία καθίσταται δυνατή η πληρωμή των τιμολογίων που αφορούν σε μεταφορά που πραγματοποιήθηκε πριν τη δημοσίευση της προτεινόμενης ρύθμισης, σύμφωνα με συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Στην παρ. 2 ρυθμίζονται θέματα διακίνησης του τύπου μέσω των ΕΛΤΑ. Σύμφωνα με τα στοιχεία των Οικονομικών Υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης του Υπουργείου Εσωτερικών, το κόστος της Μεταφοράς του Τύπου μέσω ΕΛΤΑ ανήλθε για το 2009 σε 37.528.741,67 €, ενώ για το 2010 σε 27.872.214,26 €. Τα στοιχεία αυτά αφορούν στη διακίνηση με το μειωμένο τιμολόγιο, το οποίο επιδοτείται από τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας-Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης, των ημερήσιων πολιτικών, οικονομικών και αθλητικών εφημερίδων της Αθήνας, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης και των ημερήσιων και μη νομαρχιακών και τοπικών εφημερίδων. Επίσης, στο τιμολόγιο αυτό εμπίπτουν και άλλες εφημερίδες πολιτικού και οικονομικού περιεχομένου, οι ιδιοκτήτες των οποίων μπορούν να γίνουν μέλη της Ένωσης Δημοσιογράφων Ιδιοκτητών Περιοδικού Τύπου και οι συντάκτες τους μέλη της Ένωσης Συντακτών Περιοδικού Τύπου, αλλά και περιοδικά ή άλλα έντυπα επιστημονικού, καλλιτεχνικού, επαγγελματικού ή θρησκευτικού ή άλλου συναφούς περιεχομένου.

Προκειμένου να εξορθολογισθούν οι δαπάνες της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, προτείνεται η πιο κάτω ρύθμιση, με την οποία περιορίζονται οι κατηγορίες των εντύπων που διακινούνται με το ειδικό τιμολόγιο της Γενικής Γραμματείας Επικοινωνίας-Γενικής Γραμματείας Ενημέρωσης, αλλά συνεχίζεται η στήριξη στον ημερήσιο και εβδομαδιαίο περιφερειακό τύπο, καθώς και σε εφημερίδες και περιοδικά με περιοδική έκδοση, πολιτικοοικονομικού περιεχομένου. Ακόμη, θεσπίζεται περιορισμός στον αριθμό των διακινούμενων φύλλων ανά έκδοση. Οι δύο αυτοί

άξονες επιλέχθηκαν ώστε να αποφευχθούν οι στρεβλώσεις που είχαν παρατηρηθεί στην εφαρμογή του ειδικού τιμολογίου. Με τον τρόπο αυτό, προκύπτει εξοικονόμηση για τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας-Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης, καθώς εκτιμάται ότι θα επιτευχθεί ιδιαίτερα σημαντική μείωση των δαπανών για τη διακίνηση του τύπου μέσω των ΕΛΤΑ, σε ποσοστό περίπου 50% των δαπανών που πραγματοποιούνται σήμερα για το σκοπό αυτό.

Στην παρ. 3 προβλέπεται η κατάργηση εκπτώσεων για τον ΟΤΕ. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το υπό κατάργηση καθεστώς, προβλέπεται μία σειρά εκπτώσεων στα τηλεπικοινωνιακά τέλη (τέλη τηλεφωνικής επικοινωνίας, λογαριασμούς βασικών τελών τηλεφωνικών συνδέσεων, επικοινωνίες με TELEX, τηλεγραφήματα τύπου εσωτερικού) των πολιτικών και οικονομικών εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, των ημερησίων και μη ημερησίων επαρχιακών εφημερίδων, περιοδικών κ.α. Το ποσό της διαφοράς που προκύπτει για τον ΟΤΕ από τις εκπτώσεις αυτές καλύπτεται από το Ελληνικό Δημόσιο, με εγγραφή σχετικής πίστωσης στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Στο πλαίσιο του εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών, της νέας πραγματικότητας στις τηλεπικοινωνίες, όπως αυτή διαμορφώνεται από την κατάργηση του κρατικού μονοπωλίου, την ύπαρξη πληθώρας εταιρειών πανελλήνιας εμβέλειας και τις νέες και πολυάριθμες δυνατότητες και μέσα διακίνησης της πληροφορίας, και με δεδομένο ότι το κόστος για τις ατέλειες του ΟΤΕ ανήλθε για το έτος 2009 σε 767.865,00 € και για το έτος 2010 σε 660.000,22 € (κατ'εκτίμηση), προτείνεται η κατάργηση του Ν. 583/1977 περί «Τηλεπικοινωνιακών Απαλλαγών Τύπου», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.

Αυτά επιδιώκονται με το σχέδιο νόμου και παρακαλείται η Εθνική Αντιπροσωπεία για την ψήφισή του.

55

Αθήνα, 27 Ιουνίου 2011

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

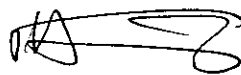

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΕΠΠΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

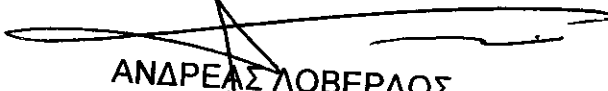

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

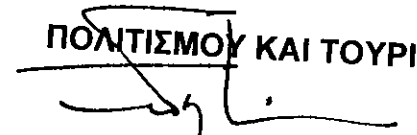
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ